

ANIVERSARI DE LA MORT

D'ENRIC PRAT DE LA RIBA

(A. C. S.)

La Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat convida a la Missa Gregoriana que, pel bé de l'ànima del que fou primer President de la Mancomunitat de Catalunya, es celebrarà avui, dimecres, dia 1 d'agost, a les onze del matí, a l'església del Reial Monestir de Santa Clara.

L'ofici i misses que es celebraran el dia 2 del corrent a dos quarts d'onze a l'església de la Casa Provincial de Caritat, seran aplicades en sufragi de l'ànima de

Ion Sebastià Alvarez i Guasch

de la seva esposa

Ionysa Dolors Gonzalbo i Doménech

Descansen en la pau del Senyor el dia 1.º de gener de 1912 i el 1.º d'agost de 1927, respectivament

(A. C. S.)

Els afilgits: director espiritual Rvmd. D. Tomás Fernández, fills (present i absents), fills polítics, néts, bes, família tota i les raons socials «**Coloran-
tes Químicos Químicos, S.A.**» d'aquesta, en recordar als amics i coneguts tan dolorosos
pés, els preguen que els tinguin presents en llurs oracions i es serveixin assistir a algun dels dits sufra-
gis, pel quals quedarán sumament reconeguts.

Les misses després de l'ofici i de seguida la del perdó

El dol es dona per acomiadat

El 11 m. Sr. Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

Totes les misses que demà dijous, dia 2 d'agost, es celebraran a l'església de Nostra Senyora de Pompeia (Barcelona). Parròquia de Santa Maria d'Arenys de Mar, convents tots de dita vila i l'ofici de les deu de la dita parròquia d'Arenys de Mar, seran aplicades en sufragi de l'ànima de

Segimon Cucurull i Rosell

METGE

que llurà la seva ànima al Senyor el dia 2 d'agost de 1927
havent rebut fervorosament els Santís Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

La seva vídua Júlia Puiggròs i Filà, fills Jordi i Rosa Maria, mare Fèlix Cucurull, madrastra Leonor Tey, germà Fèlix, sogres Salvador Puiggròs i Filà, cunyat Vicens Maria, oncles i oncles polítcs, cosins i parents tots, en recordar a llurs a nics i coneguts tan irreparables pèrdua, els preguen la caritat d'una oració per a la seva ànima i l'assistència a algun dels dits sufragis, pel que els restaran molts agraïts

Arenys de Mar, agost 1928.

No es convida particularment.

De damunt la taula

El dictamen referent a modificar l'ordenança d'edificació de la Diagonal, fou retirat. Instàncies i proposicions demanant indemnitzacions i recompenses a empleats, passaren a les delegacions respectives.

Barraques a fora

S'acordà que fossin tretes unes barraques que hi ha tocant a un precipici de Montjuich, davant de la Riera de Magoria, i que el millor dia poden caure amb llurs estadants.

El senyor Alvarez Olivella

Per cert que s'ha pogut observar que els dictàmens d'Elxampla que signa, per absència del senyor del Riu, el senyor Manuel Alvarez Olivella, porten una avant-signatura que diu: «el tinent d'alcalde substituït, president accidental d'Elxampla».

Això vol dir que a la pròxima reunió de la Comissió d'Elxampla, si hi va el senyor Alvarez Olivella, no presidirà el senyor Antoni Prim.

La plaça de Pi i Margall

A un dictamen respecte al replan- tat de les faroles del Passeig de Gràcia, es parla també de la Plaça de Pi i Margall.

A les guies que tenen els urbans, no existeix aquesta Plaça.

Fora convenient que es digués oficialment on cau aquesta plaça.

Per si fos l'espai conegut pel «Cine- ma d'Oros», on es parla de dedicar un monument a aquell il·lustre po- lític, i fins s'hi posa fa tretze anys una primera i única pedra.

No hi ha a Barcelona cap via que porti el nom de Pi i Margall. Les majories republicanes que, d'en- ca de la seva mort, hi ha hagut a l'A- juntament de Barcelona, no devien considerar-lo de prou valor, per a posar el seu nom a un carrer. Unica- ment a Sarrià, població destituta en els seus temps d'Ajuntament a part, donà la denominació de Pi i Margall a un carrer, nom que han tret els regidors governatius.

Ascensor a Montjuich

Es concedí a la casa Metzger la construcció i explotació d'un ascen- sor inclinat per a passatgers, que porti al Palau Nacional de l'Exposi- ció de Montjuich.

Una subvenció de 900.000 pessetes

En vista de la R. O. per la qual

L'AJUNTAMENT

Una torre de 400 metres d'alçada a Montjuich

El senyor Joan Soler, ha tingut una iniciativa. L'ha exposada al se- ñor Foronda, i es tracta de fer una torre a l'Exposició de Montjuich, que tindrà cent metres més que la d'Ef- fel de París.

L'edifici seria metàl·lurgic, de for- mes monumentals. Vindria a tenir 400 metres d'alçada, amb una base de 170 metres, i formaria pisos des del basament a dalt més alt. Es de- dicaria el primer, segon i tercer, a hotels, el quart a un gran teatre, el cinquè a un Museu, un altre a Bi- blioteca, etc., i l'últim a una estac- ció de T. S. F.

El pes aproximat de la Torre, seria d'uns 12 milions de quilos, i el seu cost total, d'uns 18 milions de pes- setes.

El temps que es necessitaria per a

la construcció, seria d'uns onze mes- sos.

L'esmentada construcció podria de- nominar-se «Torre monumental del Rey Alfons XIII».

La famosa Junta de Museus

Per a vetllar perquè no entrin al Museu teles com les de Togoras, els vocals de la Junta reparteixen els torns, a fi que cada setmana n'hi ha- gi un de guàrdia permanent.

Toca aquesta setmana tenir cura de semblant tasca moralitzadora, al senyor Marianao, representant de la Diputació governativa.

Ja tornen Colònies Escolars

Les Colònies Escolars de l'Ajunta- ment, que han integrat el primer torn, acaben ja llur temporada estiuenca. Les primeres d'arribar a la nostra ciutat, seran les d'Arbúcies i Cardedeu, que ho efectuaran avui.

La part pública de la sessió, fou com una mena de llumpec, el dia 2, a les nou del matí. El lliura- ment dels escolars a llurs respecti-

ves famílies, es farà al Palau de Belles Arts.

Obres complementàries a Montjuich

Durant les hores d'oficina, fins a les dotze del dia 8 del pròxim mes d'agost, s'admetran a les oficines de la Direcció dels Serveis Administratius de l'Exposició (Lleyda, 2), proposi- ciions per a optar als concursos re- latius a distintes obres complemen- taries assenyalades amb els núme- ros 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10, ajus- tades al model que consta als res- pectius plec de condicions, que junt amb els plànols i pressupostos, esta- ran de manifest a l'esmentada Di- recció.

Sessió de la C. M. P.

A dos quarts de tres

Presidí el senyor Rumen la sessió de la C. M. P., corresponent a la present setmana. Acabà a dos quarts de tres de la tarda.

La part pública de la sessió, fou com una mena de llumpec.

Entre el més interessant del que s'aprovà, figura el següent:

Necrològica

LA SENYORA CONCEPCIO PERMA- NYER DE CAMPALANS

Ha mort a Barcelona, ben jove en- cara, la senyora Concepció Perma- nyer, esposa del nostre estimat amic i company Rafael Campalans. La seva mort serà profundament sentida per tots els qui tingueren l'honor de tractar-la i pogueren apreciar les seves altes virtuts, el seu tracte afable i distingíssim.

Acceptin les famílies Permany- er i Campalans, i molt particularment el nostre bon amic Rafael Campalans, l'expressió del nostre més sentit con- dol.

(A. C. S.)

PRIMA : modela sense competència

FREIXENET

Cavas en
S. Sadurn de Noya

Xampany
d'alta qualitat

Despaitx
Princesa, 20.

El Ministeri de Foment cedeix al de Marina una parcel·la situada al fons obert de la Plaça de Palau, prop al moll del Dipòsit, per a construir-hi el noi edifici destinat a l'Escola Oficial de Nàutica de Barcelona, i en atenció amb què amb això es facilitarà la urbanització i embelliment de la Plaça de Palau, en construcció d'un edifici de caràcter monumental que hi enquadri i impedit que de la dita plaça es vegi els Dipòsits Comercials, i que se subvencioni la construcció de la dita Escola, amb la quantitat de 200.000 pessetes.

L'Avinguda de Pedralbes

Pressupost formulat per l'arquitecte-director de Parcs públics i arbrats, per a l'acabament de la porció superior de l'Avinguda de Pedralbes, d'import 14.511.54 pessetes.

El pròxim Ple Municipal

Finalment, la C. M. P., acordà reunir el ple de l'Ajuntament, pel dia 8 del pròxim mes d'agost, a les onze del matí.

Allí es discutirà l'afar de la llum d'Elxamplà.

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. — Dia 31 de juliol de 1928.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les divuit.

Baròmetre a zero i al nivell del mar. Mil·límetres: 762,2; 762,9; 761,6; mil·líbars: 1018,3; 1017,1; 1015,4.

Termòmetre a l'ombra. Esc: 27,0; 28,8; 28,0; humit: 23,2; 24,8; 24,6.

Humitat (centèsimes de saturació): 71, 71, 74.

Vent. Direcció: O., O., S.O.; velocitat: 2, 3, 3.

Estat del cel: Quasi serb, quasi serb, nebulós.

Classe de núvols: Cu.Ci., Al.St.Cu., St.Cu.Ci.St.

Temperatures extremes a l'ombra. Màxima: 28,4; mínima: 23,4; idem prop de terra: 23,2.

Oscil·lació termobarométrica: 6,0. Temperatura mitjana: 26,4.

Precipitació aigua, des de les set del dia anterior a les set de la data, mm. d'espesor, o sigui litres per metre quadrat: 0,0.

Recorregut del vent en igual període: 70 quilòmetres.

A la Caixa d'Estalvis i Mont de Piedad de Barcelona, durant la darrera setmana s'han efectuat a la dependència central i les sis sucursals, les operacions que s'expressen a continuació:

3.857 impositons per 937.783 pessetes.

2.191 reintegres per 726.797,68 pessetes.

11 compres de valors per 22.684,40 pessetes.

261 nous imponents.

1.177 empenyoraments per 121.641 pessetes.

787 despenyoraments per pessetes 121.744,75.

— El paner de fumar francès LA+LA no ha de considerar-se com un de tants, per ser l'únic que ha guanyat la preferència de tots els nostres bons fumadors. Demaneu-lo a tot arreu.

Es de fama mundial. Premiat en totes les Exposicions.

El governador ha imposat una multa de 50 pessetes a l'empresa del Teatre Nou, per acabar la funció 25 minuts després de l'hora reglamentària, i tres multes de 50 pessetes cadu a als presidents de les comissions de festes celebrades a la Plaça del Mercat i carrers d'Aragó i Bofarç.

Han estat clausurades pel governador civil l'Agència de Col·locacions de minyones de servei que al carrer Arc de Sant Agustí, 7 baixos, té establerta Teresa Garrigosa, per exercir la indústria fora de les condicions reglamentàries i no practicar els informes deguts, i la casa de dormir que al carrer de Migdia, núm. 12, baixos, té Joaquim Conado, per estatjar gent de mal viure i impedir que els agents de l'autoritat practiquin les informacions necessàries per a la practica d'un servei.

— Vanos Cardús Portaferrissa, 10

Joan de Parés, de 36 anys, caigut dalt d'un balcó de casa seva, Passatge de Marimón, 30, segon pis.

El pacient fou recollit i traslladat al dispensari del carrer de Sepcaveda, on morí al cap de poca estona.

Per ordre del jutjat de guàrdia, el cadàver fou conduït al dipòsit judicial de l'Hospital Clínic.

— Joies veritable ocasió

Joies en or i platí — Relojes i altres, 41.

La força del cos de Mossos de l'Esquadra d'Hospitalitat, assabentada que a la presó de Sant Feliu de Llobregat hi havia pres l'individu Aureli Díaz Carrasco, per furt d'aus de corral, junt amb la seva amant Andreu Berlogue, també empresonada, i que el visitava l'individu Joaquim Lucas Giménez, procedí a la seva detenció per suposar-lo complicat en els dits robatoris. Havent negat la seva participació, practicant un registre al seu domicili, en el qual trobaren alguns llibres en les quals es parlava dels esmentats robatoris d'aus de corral, i amb que en alguna d'aquestes lletres s'anomenava les dones Raïfa Aragones i Martínez i Josepa Raïfà.

zaro, compradores de les gallines robades, en ésser interrogades incorrer en moltes contradiccions, per la qual cosa, junt amb l'elemental subjecte, foren posades a disposició del jutjat.

La de Torrell posà a disposició del jutjat, la noia Josepa Mont Vinyes, de 23 anys, soltera, natural de Bafogona (Girona), declarada autora de la estracció de 225 pessetes de la casa on prestava els seus serveis. Li foren ocupades 21 pessetes i una llibreta de la Caixa d'Estalvis de Ripon on havia imposit recentment 100 pessetes, i la resta de la quantitat robada l'havia invertida en compres i viatge al seu poble nadiu.

La de Moncada posà a disposició del jutjat el subjecte de mala antedecent Miquel Llores Casabo (a) «Pinyonaire», natural d'Arbúcies (Girona), sense domicili, per haver-se-li ocupat un sac amb 30 quilos d'ametlles i vellanques que acabava de soterrar d'un camp d'aquell terme.

També declarà que feia alguns temps, junt amb la seva amant i una amiga, havia sostret 26 sacs de patates de diversos camps que efectuaren en un carro i cavalleria.

— Patentes i Marques

Pla i Roure

VIA LAYTANA, 30. Tel. 2113-5.P.

A la platja de Can Tunis un gos mossegà a Manuel Pons i Muñoz, de 44 anys, i el ferí de consideració a la cama esquerra.

A la Caixa d'Estalvis i Mont de Piedad de Barcelona, durant la present setmana correspon presidir les operacions en qualitat de directors de torn:

A la Sucursal núm. 1 (Pedrò), don Rafael de Llinàs.

A la Sucursal núm. 2 (Sant Pere), marquès de Caldes de Montbuy.

A la Sucursal núm. 3 (Gràcia), don Frederic Elias de Molins.

A la Sucursal núm. 4 (Sant Martí), don Lluís Pons i Tusquets.

A la Sucursal núm. 5 (Sants), don Josep M. de Ponsich.

A la Sucursal núm. 6 (Barceloneta), don Josep de Peray.

La força del cos de Mossos de l'Esquadra de Castellonell ha detingut el jove Ramon Font Capdevila, veí de la casa de camp anomenada «Berengueras», del terme de Castellonell, declarat autor de la estracció de 400 pessetes d'una bossa de l'interior d'un carro, en un moment de distracció del seu amo, Joan Mas Serra. Havent el detingut manifestat que havia llurats 300 pessetes al seu germà Josep, anomenat fou interrogat, i corroborà la declaració. Li foren ocupades 117 pessetes i manifestà que la resta les havia esmerçades en la compra d'una bicicleta que li fou ocupada. Aquests dos individus foren posats a disposició del jutjat juntament amb la quantitat ocupada.

La d'Hospitalitat posà a disposició del jutjat, el subjecte Pius Salvans Portabena, de 20 anys, sense domicili, natural de Sant Hipòlit de Voltregà, per haver-se-li ocupat un sac amb cinc conills, que declarà haver turtat de la casa de camp d'aquell terme denominada «Casa Llargas», propietat de don Joan Fabra Bassas.

La de Prat de Llobregat posà a disposició del jutjat el xofre Josep Carroz Pérez, natural de Cartagena, qui guanyava l'antimoni de passatgers que fa el servei de la Plaça d'Espanya al Prat, el qual atropenà la vettura Maria Josepa Santandreu, i li causà lesions greus, i de menys importància a la nena de sis anys, Gràcia Fibla Valls. Totes dues foren curades per un metge de l'armada.

— El Denollatori KALMUKA destrueix l'arrel del pèl.

Relació de radis delinqüents per no trobar-se el destinatari a disposició de les persones que acreditin ésser de llur pertinença, a les oficines de Transició Espanyola S. A., Ronda de la Universitat, 35.

De Dolderhotel per a Maria Soldevila, Avinguda Alfons XIII.

De Milà, per a Luigi Marelli, a bord «Conte Verde».

De Walldorf Baden, per a Jotannson.

De Brandisberg Leipzig, per a Bosch.

Destinant l'Acadèmia Lebrun fomenta a Espanya l'estudi del Francès, Taguigràfia i Càlcul Mercantil pels seus coneixements, inicia un altre curs d'ensenyament gratuït de les dites especialitats, que es donarà de les set a les nou de la vetna. Hi són admesos els joves i senyores dels 14 als 30 anys. Les inscripcions es poden fer fins al dia 31 d'agost, a la Secretaria, Tallers, 27, principal, i les classes començaran el dia 6.

— Verdader Banquer, lavabos, Rda. Universitat, 9.

Han sortit cap a llurs residències dos grups de nens i dos de nenes de les colònies infantils organitzades per la Caixa d'Estalvis i Mont de Piedad de Barcelona, amb destinació, respectivament, a Llaveneres, Arenys de Mar, Sant Colom i Santuari de Nostra Senyora de Collet.

Es reuniren a la Caixa d'Estalvis central de la Plaça de Sant Jaume i empenyeren el camí envers l'estació acompanyats de llurs familiars, dels mestres, funcionaris de la Caixa i del reverend don Jaume Ylla, qui amb el zel coopera a l'organització.

El seu pas fou presenciat amb simpatia, ja que es notori el bé que reporta als nens i nenes una temporada de camp.

També sortiren, amb destinació a Lloret de Mar, els vint aprenents que formen el primer grup dels seixanta que aprofitaran aquest benefici. Els altres dos grups sortiran el 3 d'agost i el 6 de setembre.

Al carrer de les Cortes Catalanes, un auto atropellà Josep Calra i Campeny, de 26 anys, i li produí fortes contusions a diferents parts del cos. El pacient va rebre auxili a la casa de socors de la Ronda de Sant Pere.

Jugant al carrer dels Enamorats, va prendre mal el nen Joan Gros i Vicente, de 4 anys.

El nen lesionat fou assistit al dispensari de Sant Martí. Presentava una ferida de consideració a l'ull dret.

Religioses

Avui: Sant Pere, «ad Vincula».

Santes Fe, Esperança i Caritat.

Demà: Nostra Dona dels Angels.

Sants Angel Custodi i Alfons M. de Lligori (Jubilèu de la Porciuncula).

Quaranta Hores: Avui i demà, a l'església del Bonsucès.

Cort de Maria: Avui, Torn de Nostra Dona de la Mare, a la seva església privilegiada, o a la del Pl. Privilegiada.

Demà: Torn de Nostra Dona dels Angels a la seva església.

Veuja en sufragi de les Animes del Purgatori: Avui, Torn de la Santíssima Trinitat. Demà, Torn de la Comemmoració dels fidels difunts.

— Parròquia de Nostra Senyora dels Angels. — Dijous vinent, festa principal d'aquesta parròquia, les misses a les mateixes hores dels diumenges.

A les deu, solemne Ofici, cantat per la capella parroquial de música, amb assistència de la Junta d'Obra, i sermó que dirà el Rm. M. Joan B. Canals, Pvre.

A dos quarts de set de la tarda, exposat el Santíssim, Rosari cantat per la capella de música, exercici del primer dia de la Novena a la parròquia de Nostra Senyora dels Angels.

Del carrer d'Arco, s'omplí pel mateix predicador del matí, Lletanels dels Sants, benedicció i reserva.

Per concessió de la Sagrada Penitència Apostòlica, segons rescripte del 8 de juny de 1928, pot guanyar-se en aquesta parròquia el Sant Jubileu de la Porciuncula, que serà tota la tarda d'avui i tot el dia de demà confessant i rebent la comunió.

Aquesta església aplicable a si mateix i als difunts.

A l'entrada de l'església es vendrà la tradicional aubrega i llibrets explicat el que és el Sant Jubileu, i estampes de la Verge dels Angels.

— Parròquia de Sant Josep Oriol. — Avui, des del migdia fins al vespre dels joves vinent, podran guanyar les indulgències de la Porciuncula totes aquelles persones que havent-se confessat i rebut la comunió, practiquin en aquesta església parroquial les visites convencionals, pregant en cada una d'elles per les necessitats de l'Església i intencions del Sant Pare.

Demà, dijous, a les set de la tarda, es faran els exercicis propis d'aquesta dia, amb exposició del Santíssim, acabant-se amb el res dels Lletanels dels Sants, benedicció amb el Santíssim i reserva.

— Església del Bonsucès. — Avui, començen les Quaranta Hores en aquesta església i a dos quarts de set exposició de sa Divina Majestat. A les vuit, l'Arxiconfraria dels Dijous Eucarístics tindrà Comunió general per als seus arxiconfrades. A les nou continuà la Novena de Sant Gaetà amb cant de Parensostres i goigs del Sant per l'escolania.

A dos quarts de set de la tarda es farà l'exercici de les Quaranta Hores, amb cant del Trisagi i motets pels arxiconfrades dels Dijous Eucarístics i l'Arxiconfraria de Nostra Senyora dels Angels.

— Església de Nostra Dona de Pompeia. — Dijous de la Porciuncula, a Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

Avui, dimarts, a migdia començarà el tradicional Jubileu de la Porciuncula amb processó per l'interior de la església i convent. A continuació es practicarà la primera visita.

Dijous, dia 2, a les

Demà dijous, dia 2, a les deu del matí, solemne missa cantada per l'Escolania. Tarda, a les set, Rosari, Trisagi, missa cantada, exposició de Nostra Dona de Pompeia, benedicció i reserva.

del carrer Miquel Deà, 36, segon, al cementiri Nou. A les vuit.

Concepció Permyanyer, de 30 anys, casada, del carrer Rosselló, 168, quart, al cementiri Vell. A les onze.

Nuri Anton, de set mesos, del carrer Parlament, 6, primer, al cementiri Nou. A les deu.

'LA EQUITATIVA'

FUNDACIO ROSILLO

ASSEGURANCES SOBRE LA VIDA
ASSEGURANCES CONTRA INCENDIS

PRINCIPALS XIFRES

DE LA

MEMORIA DE 1927

1917

1927

XIFRES DE L'ULTIM BALANÇ

Actiu	72.774,510 ptes.
Excedent de l'any .	1.935,042 —
Reserves Tècniques .	47.943,253 —
Fons de Beneficis als	
Assegurats	5.721,564 —
Primes de l'Exercici .	11.637,113 —

DISTRIBUCIO DEL BENEFICI

Per als Assegurats .	1.720,008 ptes.
Per als Accionistes .	178,125 —
Per als Consellers .	9,375 —
Passat a Compte	
Nou	27.534 —

El 89 per 100 dels Beneficis han estat per als Assegurats

Assegurances de Vida en Vigor: 241.364,474 pessetes

Total d'Assegurances emeses des de la seva fundació: 451.731,427 pessetes

Oficines de BARCELONA: edifici de la seva propietat Via Layetana, 54. - Domicili social: Alcalá, 71 - MADRID

Solidesa i
perfecció

Comoditat
i economia

Gran varietat de models per
casos particulars, hotels, co-
munitats, etc.

Termo-sifó Cañameras
per al servei d'aigua calenta
combinat amb la cuina

Les cuines i termos **Cañameras** són una garantia veritat i heu d'exigir-les

Salamandres

Estufes

Carretilles

Calefaccions

Fornals

Ventiladors

Humisteria Cañameras

Dació, 415 al 423 Tel. S. P. 340 - Barcelona

Eloz y Mina, 15 - Tel. 15812. - Madrid

Mossen Josep Cardona

Cançons i Moralies

Pocsies

De venda en totes les llibreries

CASIMIR VICENS

Fàbrica de productes
ceràmics - Rajoles de
València i articles de
construcció

Despatx:
Carrer de Tallers, 72
Telèfon 5990 A.
BARCELONA

ULTRAMARINS I QUEVIURES

T. CAPDEVILA

Dipòsit de les selectes xocolates

"SAN FERNANDO"

SON ELS MILLORS

Formatges - Conserves - Mantegues de totes menes
Embotits, pernils i fiambres de tota mena - Cran
assortit de vins generosos, licors i xampanyes de totes
les marques - Fruites fresques i escollides de totes clas-
ses - Melons tendres dolços, garantits - Selectes cafès
torrats amb aroma concentrada estil americà, especie-
litat d'aquesta casa

Únic establiment que ven la renomada llonga-
nissa especial de Borredà, feta a casa particular

Plaça Universitat, 5

Telèfon 2008 A

Barcelona

HAN passat onze anys des d'aquella nit tristíssima del primer dia d'agost de 1917, quan Enric Prat de la Riba acabà la seva vida terrena a la casa pairal de Castelltorsol. I d'aleshores ençà, cada any, en aquesta data, LA VEU DE CATALUNYA renova el ritu pietós del record, en honorança del mort inoblidable, com cada dia renova el ritme normal de la tasca que ell inicià.

I és curiós de constatar com en la pensa d'Enric Prat de la Riba podien conviure en síntesi harmònica Comte i Balmes.

Constructors: essencial, Enric Prat de la Riba aprofitava tots els carreus per a bastir la seva fàbrica. En la seva concepció, hi havia elements útils de totes les idees. I el que hi ha d'ordre social en l'escola positivista li servia per a recolzar l'estructura política que somiava i realitzava alhora. No era, però, un esperit merament eclèctic. Era quelcom més alt i més complex: un esperit imperialment sintètic.

D'Enric Prat de la Riba fou dit que l'element més democràtic de la seva formació espiritual era el seu catolicisme. I de l'escola positivista extreia tot allò que, adhuc al marge de la voluntat dels seus creadors i pontífexs, constitueix la interpretació política i social del cristianisme des d'un punt de mira merament humà.

Es per això que Enric Prat de la Riba tenia el sentit de totalitat i humanitat del seu catolicisme. La seva visió no era mai parcial ni fragmentària. Era sempre íntegra, col·lectiva, universal. No era un home genial en l'accepció vulgar del mot. Era, però, el geni en estat d'equilibri, el seny personificat.

Cada poble és un conjunt de qualitats i defectes, que són una mateixa cosa en dosis distintes. Però cada poble té una qualitat peculiar, una qualitat íntima que informa i amara totes les seves altres qualitats i els seus defectes. Un poble reïx en la seva missió genuïna damunt la terra en la mateixa mesura que concreta en actuació la seva qualitat característica. Aquesta qualitat bàsica, típica, del nostre poble és el seny. La idea pairal del seny fou integralment realitzada, per primera volta, en la ment d'Enric Prat de la Riba.

Quan la personalitat d'un home empenhant ha tingut aspectes molt diversos, no és tasca fàcil descriure el que en ell pot haver estat més essencial. Hi ha homes, amb tot, que han tingut en la vida una característica tan sòlida i fermament assenyalada, que fins i tot els apitxats que en altres casos no es marquen, per ells sol, s'afixen en la memòria dels contemporanis, semblants d'una vocació que s'ha desenvolupada en múltiples

Aquest és el cas d'En Prat de la Riba. Polític en la seva més enlairada concepció del món, En Prat de la Riba dedica la seva activitat professional i acadèmica, son talent immens, al servei d'una idealitat. Sentint en els primers anys de la vida l'amor a Catalunya, la veu de la raó, amb el temps i l'estudi, li ensenya la justificació de les idealitats que per intuïció havia sentit, i amb la doble impulsió del sentiment i de la convicció dedica la seva vida tota a Catalunya i a la que ell considera cons-

gent, la visió clara d'un fi al qual atuir, la ponderació en l'aplicació dels mitjans de tota mena indispensables per assolir-lo.

Per això dic que un home com En Prat de la Riba, dotat d'aquestes qualitats, difícilment podria fer res malament. Per això posat a periodista havia d'ésser un gran periodista. Jo crec que si ho hagués volgut, també hauria estat un excel·lent autor, i, per exemple, diré que un gran orador. En Prat tenia veritable poder en l'oratori. La idea de "L'Amor" en públic li produïa avui-

Enfrontar la seva activitat. Causa.

Així En Prat de la Riba no fou un periodista, com un altre podria ser-ho, per una casualitat, o un gust. L'hagués portat a ser-ho, perquè una vocació constant l'hagué dut a dedicar la seva activitat i el seu talent a la comunicació constant amb el públic a través de les fulles periodiques.

En Prat de la Riba era un periodista per a fer arribar a tothom la doctrina que ell senyala, i que, volia fer accessible a tots. Fou periodista com fou autor de tres publicis, com fou governant. El periodisme li servia per a fer triomfar la pròpia idealitat.

En aquells mateix anys, doncs a entendre en no paragrafs lluminats d'un treball de joventut, hi agrairé prou. «Els que dintre una Catalunya lliure, de la En Prat, és la quènta generació dels arxius, dels historietes, dels cançons, dels dibuixos, dels idees, dels nous ideals, els ideals de les generacions futures, en la Catalunya d'avui, doblats tots els polítics, hem d'aplicar de seguida les idees que elaborem i les elaborem tot vivint-les, tot lluitant, en plena febre, en plena febre, en plena febre a la plaça, com els homes de les democràcies hel·lèniques». Ell ho creia certament, tot això ho escrivia l'any 1905, que la seva vocació era simplement la de l'estudi, no adonant-se ell mateix de les seves pròpies limitacions. Els homes que tant endavant el portaren, fins a fer-lo el model dels futurs governants de Catalunya.

Però cal fixar-se on en aquell pa-
ràgraf transcripció. En Prat de la Riba
revelava son concepte de la missió
dels homes de la seva generació, de-
clarats tots de política. Ella i per què
ell tenia aquest concepte, ell, que pot-
ser per gust hauria dedicat la seva
op. p. a l'art, a l'epica i a l'epica
trinal dels fruits sempre admirables
de son pensament reflexiu i profund,
es dedica a la política en tot, formen-
tant una ideologia i una política i son
despatx, entre els seus llibres, do-
minants, després a conèixer en obres
de caràcter, fons i transcendents.
Els seus: propagant-les un dia i altre
dia, en el periòdic amb sos propis
articles i amb la llum de son talent
que a tots ensenyava, practicant-les
sempre a des del lloc més alt que tant
any ocupà en la direcció de la vida
del incipient govern de Catalunya.

Però En Prat de la Riba demostrà
en aquest aspecte que no era la seva
vida els mateixos materials sobressa-
lents que en totes les altres. Perquè
en Prat de la Riba era un home tan
sòlid i tan ponderat que difícilment
podia fer res malament. Hi ha homes
de la real pública, i quan la im-
portància de la seva figura ho me-
morava, deixava història qualifica de

nica-se periòdicament amb el públic
per mitjà de la impremta. En Prat
de la Riba probablement no ho hauria
fet si no ho hagués considerat d'alta
conveniència per a l'obra de proce-
lisme patriòtic que ell sentia
confirmada i vigoritzada després per
l'obra més transcendental encara que
emprenès, d'educació política de la
nostra de Catalunya.

En recordo encara els primers tre-
balls seus, pròpiament periodístics.
No diré que abans no hagués publi-
cat alguna cosa en algun periòdic,
però En Prat de la Riba començà
a escriure amb certa freqüència com
a periodista, en els darrers mesos de
1896 i primers de 1897, en la «Re-
naxença». En Prat de la Riba tenia
ja al·lavors més de 25 anys, i ell, que
havia sentit la necessitat d'escriure
treballs de caràcter doctrinal, polí-
tic i didàctic, els llavors feren res-
pecte a admirar no havia sentit se-
gurança abans la necessitat perso-
nal imperiosa de la feina periodis-
tica.

Però En Prat trobava que calia
enfortir l'obra de propaganda cata-
lanista que a la «Renaixença» es
feia. Ell s'havia significat força amb
el seu notabilíssim discurs de la pre-

vidència del Centre Escolar Catalani-
sta i en la consignació del seu cri-
teri personal de doctrina científica-
ment nacionalista, en la primera
Assemblea de la Unió Catalanista,
en què s'aprovaren les un dia céle-
bres Bases de Manresa; en havia
contribuït la difusió de l'ideal amb
la «Doctrina Catalanista», publicada
amb un altre estimat company, pe-
riodista també, en Pere Muntyan-
ya, i en molts altres treballs en es-
fers ben diferents, i ell sentença que
«la seva obra és una gran pàgina
pàg.» la constant, hi tenem obligat
d'ajudar-hi tots. Per això, ell, es-
portà-ri-ent, amb en Puig i Cadafalch,
oferiren la seva voluntària col·labora-
ció a la «Renaisença», on la qual
per a l'any 1907, per aquell temps, que
«scriu aquestes línies» col·laborava
quasi bé com a únic redactor polític,

La influència de la ploma d'En

que assegurin en son dia la victòria definitiva de la Idealitat.

La història d'El Prat de la Ribera és una justificació esplendent de l'eficàcia de la premsa, quan es posada al servei d'un ideal i dirigida per un talent sòlid, profund i ponderat. La consciència catalana d'avui és fruit d'aquell treball. Si el magnífic resultat correspon a la premsa, cal que la història de la Ribera una part principal de la premsa, a l'instrument de què es vaigué.

I per això, bé que dir que quants, a l'ee de passar per romàntics, teniu encara major fe en la raó que en la força, en recordar en l'inolvidable El Prat de la Ribera el company, l'amic, el mestre, el fill, el pare i el germà, l'exemple d'una premsa que, en el seu record, trobarà l'encoratjament per a la continuació de l'obra d'amorosa atracció dels esperits que la història dels ideals comporta.

LEUS DURAN I VENTÓS

LLUIS DURAN I VENTOSA

L'avinentsa del IV Centenari de la naixença de fra Luis de León. aquest geni castellà i alhora geni de la humanitat, ens duu a la memòria aquelles paraules seves: «Dicebamus hesterni die...». Feia cinc anys que fra Luis de León vivia allunyat de la seva càtedra de Salamanca. En vivia allunyat perquè, a les resultes d'un procés que li havien incoat, fou reclos en presó, fins que vingué el veredicte absolutori; i amb això va poder reprendre la seva càtedra. La rebuda que se li féu a Salamanca, amb motiu de la seva alliberació i de la seva reintegració a la Universitat, va ésser grandiosa, apoteòsica, tota la ciutat va estendre les banderes i tota la ciutat va

munt de la barreja. Això és el que ens permet avui, com ens ho podrà permetre demà, d'aquí un any, d'aquí onze anys més, de reprendre el tema amb aquelles paraules: «Abiñetèlem que...».

El temps pot sotmetre'ns a procés. Vicissituds del temps poden dur-nos a presó (una presó ideal, és a dir, metafòrica), com hi varen dur (a presó real) el mestre; i ell com hi varen dur fra Luis de León. I què?

En això coneixereu els homes que deixen obert un solc profund, els diferenciarau d'aquells qui no fan més que gratar o ratllar la superfície. Aquests desapeixen aviat del rastre; aquells subsisteixen; a guisa d'allò que diu Marian Aguiló:

mir-se'n. Quan fra Lluís de León va pujar de bell nou a la trona de professor, per a donar un altre cop les seves lliçons, com si aquells cinc anys turbulents de procés i de presó no li haguessin estat, com si no

El mestre va realitzar obra de circumstàncies com tothom a de fer-se; però deixa, encara, una obra de substància perenne, vinculada a aquell sentit que no envoleïx. El mestre va subtrair uns quants nòmies de capteniment positives: la ferien un mateix, l'optimisme construc-

Havien passat, realment, cinc anys
 plens d'esdeveniments, cinc anys de-
 dolorosíssims... n'haurien pogut passar
 cinc més; tant se val: després del
 procés, després de tantes travetes,
 de tantes calamitats i tot, i del si-
 lenci a què havia estat obligat, allò
 que abans predicava era allò mateix
 que podria de bell nou predicar, les
 seves ensenyances eren les ensenyàn-

No sé si hi ha moments en què totes aquestes coses puguin semblar passades de moda. És que no es tracta d'això; perquè si haguessin d'ésser coses de moda, això mateix implicaria llur caràcter passatger. Es tracta d'un home, d'uns principis, d'una obra, d'una conducta a mantenir-se sempre; es tracta d'un conjunt de totalitat, que és vers on hem d'orientar-nos.

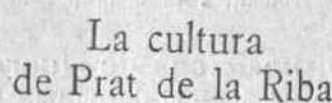
tradicions. Però hi ha una cosa que roman. A cada moment, ara com ara, nosaltres, amb la conducta del mestre a l'esguard, podem també seguir amb tota la naturalitat: «Shir deitem que...»

Han passat onze anys. Poden passar-ne altres tants, i què? En l'heretat que ens deixava el mestre hi ha unes essències que perduren. Hi ha un sentit de totalitat, de bonda-

Ell, el mestre, va orientar-s'hi en cada moment. Es que era tot un caràcter; un caràcter que feia per molts, i que farà per molt en nosaltres, si en servem la memòria amb fidelitat i amor. Per aquest amor de recordança i de fidelitat, l'absència d'ell no serà més que un accident de temps. Amb la substància per fons, el temps és fàcilment superat.

La fórmula és ben senzilla: «Ahir
dèiem que...».

LUIS BERTRAN I PUJOL

Heu's ací un dels fragments del llibre «Cambó», de Josep Pla.

«El Renaixement creà les grans monarquies absolutistes i cessàries. La Revolució creà l'uniformisme i establí un règim de llibertat individual purament aparent. «Es xocant, però és cert — diu En Prat, representant la idea de l'Almirall—: la primera constitució que declarà els drets de l'home fou la que ha entronitzat el més absorbent dels absolutismes, la que més aniquilà la consideració de l'individu davant el poder públic.»

En aquest discurs, En Prat demostra ja trobar-se en possessió d'una considerable i sòlida cultura. Cita diverses vegades a Fustel del Coulanges, que va ésser probablement la gran admiració de la seva vida, fins a l'extrem que volgué — i aquest desig desgraciadament no passà de projecte — estudiar la guerra dels Remences a la llum del mètode i les idees del gran historiador francès; a Summer Maine, a Agustin Thierry, a Raynourd, a Taine — l'autor més popular entre la gent de cultura de l'època. Els autors d'En Prat són,

com es pot veure, els grans tractadistes de l'escola històrica. A més dels citats, havia llegit molt Savigny i, naturalment, a Balmes. Balmes és embafador i pesat, sobretot quan escriu com un orador sagrat; però Balmes és el català del segle passat que manejà una més gran quantitat d'idees i que tingué una més vasta curiositat intel·lectual. Dins

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha passat per la censura del govern civil

A mitjan juny, Prat de la Riba era de retorn a Barcelona. L'estada fou breu, car la seva salut insirava cada dia majors temences i, així, es decidí de traslladar-se a Castellterol, no sense haver donat abans la iniciativa de ço que devia ésser un punt culminant en l'actuació del nacionalisme: el convocar una Assemblea de parlamentaris, en cas d'ésser desoïdes les veus sollicitant l'obertura del Parlament.

Ambeduques homes, amb tota mena de precaucions fou traslladats a la seva villa nadiua, en arribar a casa seva volgué veure el despatx que de poc se li era arranjat; mes ja per pujar l'escala li fou precis d'estintolar-se en els acompanyants, posant-se tot seguit al lilt d'on la mal mai no podria llevar-se.

Prou ell tenia consciència de la mort imminent. Tinc la mateixa malaltia de fa quinze anys — dela, i ho repetia cada vegada que els metges examinaven els símptomes que ell coneixia. — Si jo sóc encara precis a Catalunya, no em moriré; si la meua obra ja és completa i Déu em crida, deixaré tranquil la terra.

La nova de l'agreuïment en la seva malaltia es propagà per Barcelona dos o tres dies després de l'Assemblea, i ja d'aleshores fou la més gran inquietud de totes les gentes catalanes.

Volent que el traspass s'anunciava fatal, en un moment de menys inquietud pel malalt, li fou llegida la narració dels fets entorn de l'Assemblea i la celebració d'aquesta. Somreia agraçosament de les respostes justes d'En Raimon d'Abadal, president, i comentava. «Que bé ho ha fet!».

MARTÍ ESTEVE

Aquest número de
LA VEU

I el mal feia el seu camí inexorable, i ell veia serenament venir l'hora augusta de la mort. Aquesta nit ho liquidarém, deixa en un capvespre, vigílies del forn infaust. Demana que no se'l privi del coneixement,

per tal d'atenuar les dolences, mostrant, en canvi, en el somriure, l'agraïment per aquells qui donaven sang per les injeccions que li eren suministrades els darrers dies, i els deia: Gràcies, gràcies!

Veient acostar-se el terme de la seva vida, dos dies abans demana per la seva senyora esposa i pels seus fills, i pel seu entranyable amic i col·laborador de tota la vida En Josep Puig i Cadafalch. «La conversa, ha dit aquest després, versava sobre el fet que ell deia que definitivament, que fatalment veia acostar-se, la seva mort. I ho deia sense interrompre ni una frase, sense perdre la noció del seu entonament

«El parlava de la mort i de les coses que després l'interessaven, de l'esdevenidor dels seus fills, de la bona memòria que pogués deixar, amb aquella tranquil·litat que quan a la Diputació resol·lia un afer de tràmit.»

I serenament també parlava amb l'esposa, i donava consells als fills, que d'un a un, entraven a la cambra, fins que, ja abatut, besà la filla més petita bo i dient-li: «Es el darrer pató que et fa el teu pare».

Amb sorpresa dels homes de ciència, el malalt seguia resistint, però, lentament, sense que la serenitat l'abandonés, perfecte creient en millor vida, la pàl·lida mort anava gua-

El dia primer d'agost de l'any 1917 del Senyor, a les onze i deu minuts de la nit, Enric Prat de la Riba, donava l'ànima a Déu.

MARTI ESTEVE

Aquest número de
LA VEU
DE CATALUNYA
ha passat per la cen-
sura del Govern Civil

Notícies de la Península

El contingut de la Gaset

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid, 31. — La Gaset publica avui el decret autoritzant el ministre de Foment per a atorgar les concessions oportunes, amb l'objecte de que es construïssin i explotessin les autopistes de Madrid-València, Madrid-Irún i Oviado-Gijón.

Les concessions s'atorgaran previ concurs de lliure licitació, amb un termini de dos mesos, per a la presentació d'ofertes i servir de base als avantprojectes presentats pel marqués d'Argenta, per a la de Madrid-València; pel comte de Torrubia, per a la de Madrid-Irún, i pel comte de San Antonio de Solís, per a la de Oviado-Gijón.

L'Estat, consignarà com a subvenció per a la de Madrid-València, dos milions de pessetes; per a la de Madrid-Irún, tres milions de pessetes, i per a la d'Oviado-Gijón, dues centes cinquanta mil pessetes.

Les concessions portaran anexa la declaració d'utilitat pública i dret d'expropiació dels terrenys necessaris per a la construcció de les autopistes i una faixa de terreny fins a una amplada de 650 metres per cada costat.

La societat petronària haurà d'esser espanyola, i el seixanta per cent del capital, almenys, ha d'estar en poder d'espanyols.

Després de l'adjudicació, tindrà un termini de sis mesos per a presentar el projecte definitiu.

La durada de la concessió serà de noranta anys.

Els serveis d'autobusos oficials, de l'Estat, Diputació o Municipi, tindran lliure dret de circulació per l'autopista.

Es concedeix el dret de tancament de les autopistes de les concessions de les tres autopistes als autors dels projectes.

D'aquest dret de tancament n'haurà de fer ús en el termini màxim de quinze dies després de celebrat el concurs.

El ministre de Foment, a proposta del patronat de circuits, de fons especial, decretarà en quines carreteres de les concessions dintre el circuit ja aprovat a càrrec d'aquest patronat, haurà de suspendre la construcció del fons especial, per quedar-les aplemament satisfetes les necessitats de la circulació per les autopistes esmentades, i aconseguir amb aquesta suspensió i limitació una conservació normal i econòmica suficient per a compensar les despeses que representen les subvencions de l'Estat.

Podrà concedir-se exemplar de dret de duana per a l'admissió temporal de maquinària destinada a l'execució de les obres, que es fabrica a Madrid.

La producció de mineral de zinc a Cartagena-Mazarrón.

S'ha disposat per Reial ordre de Foment que mentre s'implanta en la zona minera de Cartagena-La Unión, la preparació mecànica dels minerals de zinc, subsistirà per a les entitats i particulars que integren al sindicat minaire de Cartagena-Mazarrón, l'obligació de lliurar al sindicat tota la producció de mineral de zinc.

El vol del "Numancia"

RUMORS DE SORTIDA IMMEDIATA

Cádiz, 31. — Malgrat la reserva que es segueix mantenint, es considera segur que l'aparell "Numancia", empenirà el vol aquesta matutina, de la una a les dues.

Ruiz de Alda ho ha deixat tot preparat a bord, per a iniciar el vol.

La situació al Marroc

VISITES AL GENERAL JORDANA

Madrid, 31. — Ha conferenciat aquest matí amb el general Gómez Jordana el senyor Aguirre de Cáceres. Després ha rebut el cap del negociat, senyor Cardeira, el banquer senyor Bauer, i altres visites.

Madrid

L'ASSEMBLEA DE LA FEDERACIO UNIVERSITARIA

Madrid, 31. — S'ha celebrat la primera sessió de l'Assemblea de la Federació Universitària.

Després d'aprovar-se l'acta, el secretari general senyor Giliabert, dona compte de l'informe que presenta la Junta de Govern sobre les relacions internacionals de la federació.

S'acorda acceptar la invitació de les entitats internacionals i designar una delegació integrada pels senyors Sbert, com a president, i Botello i Garçon com a delegats als congressos internacionals de Chartres i París.

El senyor Fallaguer llegeix a continuació un informe com a vocal agregat a la presidència, sobre els serveis creats per la Federació i desmentint les seves ofenses.

Fan ús de la paraula diversos senyors.

El senyor Sbert saluda l'Assemblea i dona compte de la tasca realitzada i de la que es proposa realitzar. Fuguren com aspiracions la implantació d'un complet servei mèdic escolar, creació d'auxilis per als estudiants i creació de hospitals per a estudiants en les Facultats de Medicina.

El president dona compte de l'organització internacional en relació amb la Federació.

Es crea el comitè pro-unió federació hispana i s'elegeix president a D. Antoni Maria Sbert i comissari el senyor Borja.

MORT DE L'ACTOR RICARD DE LA VEGA

Madrid, 31. — Ha mort a Madrid l'actor Ricard de la Vega, nét de don Ventura, i fill del saineter don Ricard.

País Basc

LA FESTA DE SANT IGNAZI A BILBAO

Bilbao, 31. — L'Ajuntament i la Diputació assisteixen a l'pregària de Sant Ignasi a la festa del Patró de Biscaia Sant Ignasi de Loyola. Oficia el rector de Vitoria, doctor Pligarin.

Després es dona un concert a l'Armonia, interpretant-se música basca.

Al final s'interpreta l'himne de Sant Ignasi que els concorrents oïren descoberts.

El bisbe de Madrid dona la primera Comunió a un fill del marqués d'Urujuela i a diversos nens de l'aristocràcia.

Portugal

VAIXELL DE GUERRA EN PERILL

Les Palmes, 31. — Es arriba a aquest port el transatlàntic alemany "Antonio Delino", remolcant un vaixell de guerra portuguès que en ple Atlàntic demana auxili a causa del mal temps i haver-se-li exhaurit el combustible. — Fabra.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués de Foronda fos l'arbitre i aquest ha decidit que als empleats acomiadats se'ls pagués mig any de sou i se'ls col·loqués a una altra empresa.

L'acord fou acceptat pel personal dels autobusos en una reunió que celebrà aprofitant la visita al Centre de Dependents.

El cap de policia

El senyor Hernández Mallols, cap de policia de Barcelona, rep moltes felicitacions amb motiu d'haver estat nomenat governador civil de Valladolid. Entre elles, figuren les del ministre de la Governació, el cap de la secretaria auxiliar de la Presidència del Consell, l'ajudant del ministre de la Governació, el senyor bisbe de Barcelona i el secretari del bisbat; el delegat d'Hisenda de Valladolid; el governador civil de Lleida; el general inspector de Carabiners; el cap provincial de la Unió Patriòtica de Valladolid; el marqués de Foronda; el president de la Unió General de Barcelona; el cap de la Comandància de Carabiners de Barcelona; N. Alexandre Miró i Trepas; el director de l'Escola Oficial de Nàutica; els consells de Suïssa i Estats Units.

El personal d'autobusos

Ha quedat solucionat el conflicte entre l'empresa i el personal dels autobusos i que amenaçava de portar la vaga. El conflicte sorgí per haver acomiadat la Direcció dos empleats dels quals pesaven denúncies del públic.

Després de nombroses gestions del delegat del Treball i del governador es proposa que el marqués

HAN passat onze anys des d'aquella nít tristíssima del primer dia d'agost de 1917, quan Enric Prat de la Riba acabà la seva vida terrena a la casa pairal de Castellersol. I d'aleshores ençà, cada any, en aquesta data, LA VEU DE CATALUNYA renova el ritu pietós del record, en honorança del mort inoblidable, com cada dia renova el ritme normal de la tasca que ell inicia.

Constructor essencial, Enric Prat de la Riba aprofitava tots els carrens per a bastir la seva fàbrica. En la seva concepció, hi havia elements típics de totes les idees. I el que hi ha d'ordre social en l'escola positivista li servia per a recolzar l'estructura política que somiava i realitzava alhora. No era, però, un esperit merament eclèctic. Era quelcom més alt i més complex: un esperit imperialment sintètic.

Es per això que Enric Prat de la Riba tenia el sentit de totalitat i humanitat del seu catolicisme. La seva visió no era mai parcial ni fragmentària. Era sempre íntegra, col·lectiva, universal. No era un home genial en l'accepció vulgar del mot. Era, però, el geni en estat d'equilibri, el seny personificat.

Cada poble és un conjunt de qualitats i defectes, que són una mateixa cosa en dosis distintes. Però cada poble té una qualitat peculiar, una qualitat íntima que informa i amara totes les seves altres qualitats i els seus defectes. Un poble reïx en la seva missió genuïna damunt la terra en la mateixa mesura que concreta en actuació la seva qualitat característica. Aquesta qualitat bàsica, típica, del nostre poble és el seny. La idea pairal del seny fou integralment realitzada, per primera volta, en la ment d'Enric Prat de la Riba.

gencials, però cops de vista sorprenents, actes heroics, obres que sobrepassen de molt el mitjà de la valua acostumada. Aquests horres que deixen una estela lluminosa de llurs gas pel món, sovint han tingut enormes caligues, febleses quan enormes, inabils, al costat de llurs gencials ences. Però, la característica d'En Prat de la Riba no eren els llampes, enculadors, ni les gencies de forma suggestiva, la profunditat del treball, la constància en l'acció intel·ligent, la visió clara d'un fi al qual arribar, la ponderació en l'aplicació dels mitjans de tota mena indispenables per assolir-lo.

Per als dic que un home com En Prat de la Riba, dotat d'aquestes qualitats, difícilment podria fer res malament. Per això pot ser a priori dista havia d'ésser un gran periodista. Jo crec que si ho hagués volgut, hauria pogut fer-ho. Però, en canvi, el seu orador, el permetre'm dir això incidentalment, En Prat tenia vertader per a l'oratoria. La idea de fer un parlar en públic li produïa aquells males que quasi fistic que ens expliquem quan ho tots els que hem tingut de vèncer a força de voluntat una timidesa nítida. Per això, el seu orador, el del que jo veia en aquell organisme delicat, no pogué produir la tensió nerviosa conseqüencial a la pronunciació d'un discurs, es resistí conscientment a pendre part en mitjans, a donar conferències, a fer d'orador, en una paraula, li allargava que ell no n'era, i no obstant, En Prat la idea del discurs, d'aquell que jo veia proposat, un orador, veritable, peripetabla el fonamentat per a ser-ho: trobar els termes precisos per a expressar.

en el propi pensament. Tots els que tingueren ocasió de sentir-lo, en la presidència de la Diputació Provincial de Barcelona, primer, després a la presidència de la Mancomunitat de Catalunya, no hauran oblidat aquella precisió insuperable de la seva paraula, sempre al servei d'idees.

Porò tornant a les condicions de periodista, en dir que En Prat de la Riba havia estat periodista perquè era polític, no val·li dir si no que d'haver nascut En Prat de la Riba a un altre moment de la vida de Catalunya, probablement no hauria succeït als diaris. En altres termes, si En Prat de la Riba hagués nascut a qualsevol país en què hagués viscut, en qualsevol moment històric de llur país, d'ença naturalment que hi ha premsa periodica, haurien tingut la vocació de comunicar-se periòdicament amb el poble per mitjà de la impremta. En Prat de la Riba probablement no ho hauria fet, si no ho hagués considerat d'alta conveniència per a l'obra de l'«*homage to Catalonia*» que havia començat a escriure després per l'obra més transcendental encara que empragué, l'educació política de la massa de catalans que el seguien

Però En Prat de la Riba demostrà en aquest aspecte especial de la seva vida les mateixes qualitats sobresortints que en totes les altres. Perquè En Prat de la Riba era un home tan sòlid i tan ponderat que difícilment podia fer res malament. Hi ha homes que la veu pública, i quan la importància de la seva figura ho mereix, la mateixa història qualifica de

La recerca encarnava els primers treballs seus, però principalment periodístics. No diré que abans no hagués publicat alguna cosa en algun periòdic, però En Prat de la Riba començava a escriure amb certa freqüència com a periodista, en els darrers mesos de 1896 i primers de 1897, a la revista *El Renaixement*. En Prat de la Riba tenia ja llavors més de 25 anys, i ell, que havia sentit la necessitat d'escriure treballs de caràcter doctrinal, polític i jurídic, que ja llavors el feien respectar i admirar, no havia sentit encara la necessitat de desenvolupar la seva imperiosa de la feina periodística.

sidència del Centre Escolar Catalista i er la consignació del seu criteri personal de doctrina científica: nacionalista, en la primera Assemblea de la Unió Catalanista, en què s'aproven les un dia celebrades a Barcelona, que havia contribuït a la difusió de l'idea de la «Doctrina Catalanista» publicada amb un altre estimat company, periodista també, En Pere Muntanyola, i en molts altres treballs en esferes ben diferents, i ell entenia que el catalanisme havia de pagar-la constant, hi tenem obligació d'ajudar-hi tots. Per això, ell, espontàniament, amb En Puig i Cadafalch, ciferen la seva voluntaria col·laboració a la «Renaixensa», en la qual pràcticament per aquella temps el que s'acabava de crear, tractant d'aportar quasi bé com a únic director polític,

La influència de la ploma d'En

til. No és possible que un escriptor, per profund que sigui, per extensa que sigui la seva il·lustració, adquireix com a periodista un gran rellén, si no té un estil prou clar que el faci entendre fàcilment per les masses de lectors. No vull pas dir que escrigui vulgarment com li sigui possible: sa manera d'ésser noble, elegant, però sempre clara, és el que el fa escriure per al públic ha de tenir com a base que tot allò que el vol dir arriba a la intel·ligència del públic; i l'escriptor fosc, breuressat, d'estil complicat, per molt que sapiga, per pensaments transcendents que tingui, per literat que sigui, no serà mai un bon periodista.

El mateix estat de la Riba escrivint sempre coses interessants, les passava a les columnes del periòdic en un llenguatge enlaira però d'una lucidesa admirable. Son propi temperament passava al de qui el llegia, sense es-

que assegurin en son dia la victòria definitiva de la idealitat.

La història d'En Prat de la Riba és una justificació esplendent de l'eficàcia de la premsa, quan es posada al servei d'un ideal i dirigida per un talent sòlid, profund i ponderat. La consciència catalana d'avui es troba a l'aguil·lall, si el magnífic periodista, que ha estat el cap de Prat de la Riba, una part de l'època de la Instrucció de què es vaigué a fer això, bé puc dir que quants, a risc de passar per romàntics, tenim encara major fe en la raó que en la força, en recordar en l'immobilitat de Prat de la Riba el company, l'amic, el mestre, hi hem de veure i admirar l'excel·lent periodista, el gran mestre, en son recorri, trobar-hi l'element més per a la continuació de l'obra d'amorosa atracció dels esperits que la propaganda dels ideals comporta.

LUIS DURAN I VENTOSA

LLUIS DURAN I VENTOSA

L'avinentesa del IV Centenari de la naixença de fra Luis de León, aquest geni castellà i alhora geni de la humanitat, ens duu a la memòria aquelles paraules seves: «Dilecebamus hesternum die...». Fela cinc anys que fra Luis de León vivia allunyat de la seva catedral de Salamanca. En vivia allunyat perquè, a les resultes d'un procés que li havien incoat, fou reclus en presó, fins que vingué el veredicté absolutori; i amb això va poder reprendre la seva catedral. La rebuda que se li féu a Salamanca, amb motiu de la seva alliberació i de la seva reintegració a la Universitat, va ésser grandiosa, apoteòsica, tota la ciutat va estremir-se'n. Quan fra Luis de León va

munt de la barreja. Això és el que ens permet avui, com ens ho podrà permetre demà, d'ací un any, d'ací onze anys més, de reprendre el tema amb aquelles paraules: «Ahr, dèiem que...».

El temps pot sotmetre'ns a procés. Vicissituds del temps poden dur-nos a presó (una presó ideal, és a dir, metafòrica), com hi varen dur (a presó real) el mestre; així com hi varen dur fra Luís de León. I què?

En això coneixereu els homes que deixen obert un solc profund, els diferenciareu d'aquells qui no fan més que gratar o ratllar la superfície. Aquests desapareixen aviat del rastre; aquells subsisteixen; a guisa d'allò que diu Marian Aguiló:

La verita, no és mai vella,
el que és extern no envelleix;
sa llum clara sempre bella
per guiar-nos resplendeix.

El mestre va realitzar obra de circumstàncies com tot hom a de fer-ne; però deixà, encara, una obra de substància perenne, vinculada a aquell sentit que no envelleix. El mestre va subratllar unes quantes normes de capteniment positives: la fe en un mateix, l'optimisme constructiu, la discreció, l'aprofitament de totes les energies segons llur condició i aptesa, la comprensió ampla dels afers, l'esforç ordenat i continu; i va subratllar unes altres normes negatives, és a dir, de defectes a evitar, de coses a no fer: la incontinència, l'arraigament, els radicalismes i personalismes, la presumpció, l'enveja.

No sé si hi ha moments en què totes aquestes coses puguin semblar passades de moda. Es que no es tracta d'això; perquè si haguessin d'ésser coses de moda, això mateix implicaria llur caràcter passatger. Es tracta d'un home, d'uns principis, d'una obra, d'una conducta a mantenir-se sempre; es tracta d'un conjunt de totalitat, que és vers on hem d'orientar-nos.

Ell, el mestre, va orientar-s'hi en cada moment. Es que era tot un caràcter; un caràcter que feia per molts, i que farà per molt en nosaltres, si en serveim la memòria amb fidelitat i amor. Per aquest amor de recordança i de fidelitat, l'absència d'ell no serà més que un accident de temps. Amb la substància per fons, el temps és fàcilment superat.

La fórmula és ben senzilla: «Ahir
deiem que...».

LUIS BERTRAN I PUJOAN

La cultura
de Prat de la Riba

Heu's ací un dels fragments del llibre «Cambó», de Josep Pla.

«El Roïxement creà les grans monarquies absolutistes, i cessaries. La Revolució creà l'uniformisme i establí un règim de llibertat individual purament aparent. «Es xocant, però és cert — diu En Prat, representant la idea de l'Almirall—: la primera constitució que declarà els drets de l'home fou la que ha entronitzat el més absorbent dels absolutismes, la que més aniquilla la consideració de l'individu davant el poder públic.»

En aquest discurs, En Prat demostra que trobar-se en possessió d'una considerable i sòlida cultura. Cita diverses vegades a Fustel de Coulanges, que va ésser probablement la gran admiració de la seva vida, fins a l'extrem que volgué — i aquest desig desgraciadament no passà de projecte — estudiar la guerra dels Remences a la llum del mètode i les idees del gran historiador francès; a Sumner Maine, a Agustín Thierry, a Raynouard, a Taine — l'autor més popular entre la gent de cultura de l'època. Els autors d'En Prat són,

com es pot veure, els grans tractadistes de l'escola històrica. A més dels citats, havia llegit molt Savigny i, naturalment, a Balmes. Balmes és embafador i pesai, sobretot quan escriu com un orador sagrat; però Balmes és el català del segle passat que maneja una més gran quantitat d'idees i que tingué una més vasta curiositat intel·lectual. Du-

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha passat per la censura del govern civil

A mitjan juny, Prat de la Riba era de retorn a Barcelona. L'estada fou breu, car la seva salut insinjava cada dia majors temences i, així, es decidí de traslladar-se a Castelletso, no sense haver donat abans la iniciativa de ço que devia ésser un punt culminant en l'actuació del nacionalisme: el convocar una Assemblée de parlamentarís, en cas d'ésser desoïdes les veus sollicitant l'obertura del Parlament.

Amb tota mena de precaucions fou traslladat a la seva vila nadiua; en arribar a casa seva volgué veure el despatx que de poc se li era arranjat; mes ja per pujar l'escala li fou precis d'estintolar-se en els acompanyants, posant-se tot seguit al llit d'on ja mai més no podria llevar-se.

Prou ell tenia consciència de la mort imminent. Tinc la mateixa malaltia de fa quinze anys — deia, i ho repetia cada vegada que els metges examinaven els símptomes que ell coneixia. — Si jo sóc encara precis a Catalunya, no em moriré; si la meua obra ja és completa i Déu em crida, deixaré tranquil la terra.

La nova de l'agreujament en la seva malaltia es propagà per Barcelona dos o tres dies després de l'Assemblea, i ja d'aleshores fou la més gran inquietud de totes les gentes catalanes.

Velent que el traspàs s'anunciava fatal, en un moment de menys inquietud pel malalt, li fou llegida la narració dels fets entorn de l'Assemblea i la celebració d'aquesta. Somreia agraçosament de les respostes justes d'En Raimon d'Abadal, president, i comentava. «Què bé ho ha fet!».

I el mal feia el seu camí inexorable, i ell veia serenament venir l'hora augusta de la mort. Aquesta nit ho liquidarém, deia en un capvespre, vigílies del forn infaust. Demana que no se'l privi del coneixement,

per tal d'atenuar les dolences, mostrant, en canvi, en el somriure, l'agraïment per aquells qui donaven sang per les injeccions que li eren suministrades els darrers dies, i els deia: Gràcies, gràcies!

Veient acostar-se el terme de la seva vida, dos dies abans demanava per la seva senyora esposa i pels seus fills, i pel seu entranyable amic i col·laborador de tota la vida En Josep Puig i Cadafalch. «La conversació, ha dit aquest després, versava sobre el fet que ell deia que definitivament, que fatalment veia acostar-se, la seva mort. I ho deia sense interrompre ni una frase, sense perdre la raó. Al cap, estava cansat

«El parlava de la mort i de les coses que després l'interessaven, de l'esdevenidor dels seus fills, de la bona memòria que pogués deixar, amb aquella tranquil·litat que quan a la Diputació resolva un afer de tràmit.»

I serenament també parlava amb l'esposa, i donava consells als fills, que d'un a un, entraven a la cambra fins que, ja abatut, besà la filla més petita bo i dient-li: «Es el darrer petó que et fa el teu pare.

Amb sorpresa dels homes de ciència, el malalt seguit resistint, però, lentament, sense que la serenitat l'abandonés, perfecte creient en millor vida, la pàl·lida mort anava guanyant-lo.

El dia primer d'agost de l'any 1917 del Senyor, a les onze i deu minuts de la nit, Enric Prat de la Riba, donava l'ànima a Déu.

MARTI ESTEVE.

Aquest número de
LA VEU
DE CATALUNYA
ha passat per la cen-
sura del Govern Civil

La Veu de Catalunya

AQUEST NUMERO DE «LA VEU DE CATALUNYA» HA ESTAT PASSAT PER LA CENSURA DEL GOVERN CIVIL.

COMENTARIS DEL DIA

DE ZAGREB Tornen els motius d'inquietud a Iugoslàvia i Romania, com a conseqüència de la inestable situació de la política interior. Mentre a Zagreb l'estat de salut de l'inquiet Esteve Raditz inspira noves temences, a Bucarest Titulesco deixa la cartera d'Afers Estrangers i marxa a Abazia per a guarir la seva malaltia.

Els diaris francesos comenten diversament aquesta retirada de Titulesco, que alguns creuen definitiva i altres estratègica. Sembla que en el repertori diplomàtic de Titulesco entra molt sovint l'administració d'una oportuna malaltia. Hi ha, doncs, fonament per a dubtar si aquesta d'ara és realment una malaltia física o simplement una malaltia política. Hi ha qui creu que Titulesco tornarà d'Abazia per a ocupar la Presidència del Consell de Ministres.

Aquesta actitud ambigua de Titulesco contribueix a aguarar encara la confusa situació política de Romania, on, després del fracàs de la manifestació oposicionista d'Alba Iulia, continua en el poder el ministeri presidit per Vintilla Bratiano, sense la força, però, que proporciona un ferm corrent d'opinió.

No cal dir que l'interès superior de la pau europea demana a Bucarest com a Belgrad, a Sofia com a Atenes, governs forts i estables que puguin realitzar una tasca fecunda de col·laboració a base d'una mena de Locarno oriental que allunyi els perills sempre latents d'una nova conflagració balcànica.

Es per això que tots els diaris i totes les cancelleries europees segueixen amb atenció el desenvolupament de la crisi iugoslava i el de la crisi romanesa, tot just resolta la primera, almenys provisionalment, amb la constitució del ministeri Korotxec, i no plantejada encara la segona oficialment per pressions del Consell de Regència, temerós de qualsevol mena de canvi.

Com que en la realitat diversa de la vida i en els misteris subtils de la política hi ha sempre un element paradoxal, és possible que la mort d'Esteve Raditz en aquestes circumstàncies contribueixi a enervar les relacions entre Zagreb i Belgrad. Cal esperar, doncs, que els pessimismes de les darreres informacions telefòniques no siguin confirmats i que Raditz pugui articular a un acord definitiu amb el govern de Belgrad, per a preparar la solució definitiva del problema de convivència entre Croàcia, Eslovènia, Sèrbia i Macedònia a base d'una solució federativa que cada nació té més partidaris al triple Regne.

Quant a Romania, la situació del govern liberal resta lligada a l'actitud de la Regència. El problema és, doncs, molt complex.

Però ni Iugoslàvia ni Romania no podran col·laborar eficaçment a la pau europea i a l'entesa balcànica, mentre no resolguin llurs olets interiors.

AL DIA

El Diccionari Electoral de la Lliga Regionalista

Si no fos que l'imperi de la veritat té la valor per ell mateix, sigui la que vulgui la importància de la tradició, no rectificaríem un petit error en el llibre «Cambó» de Josep Pla. Demés, amb plomes alienes, al contrari, moltes vegades he dit que altres, ho fessin amb les meves, per humils que fossin. Si quelcom he fet en la meua llarga vida, ha estat enamorat del llarg de l'acció, mai per ésser cosa meua i, com a tal, insignificant.

L'amic Pla em fa aparèixer en el seu llibre com autor o coautor, i demana, del cèlebre Diccionari Electoral de la Lliga Regionalista, i així no és cert. El mèrit de la invenció d'un document que contribuïa d'una manera decisiva a l'èxit de les llistes electorals de la Lliga Regionalista dels primers anys i les facilitats després, correspon al que fou diputat provincial i senador del partit liberal En Joaquim Sostres Rey, mort ja fa anys; l'ordenació i millorament del Diccionari, als meus bons amics En Francesc Cambó i En Francesc Rodon. Quan es va fundar la Lliga Regionalista, en fusió amb la «Unió Regionalista», i el «Centre Nacionalista Català», i vaig ésser, per ocupar el càrrec a la primera d'aquestes societats, nomenat secretari general de la Lliga i encarregat de la direcció electoral, ja el Diccionari s'estava aranjant en unes habitacions del cinquè pis de la casa núm. 12 del Passeig de Gràcia, i 2 de la Rambla de Sant Pere, avui Casa Vicens Ferrer, en el segon pis de la qual s'estava la «Unió» i, després, la «Lliga».

A cada u, el que és seu.

Les llistes electorals de Barcelona eren, en aquells temps del principi del segle, una falsedat. Hi figuraven alguns milers d'electors veritat, però hi eren inscrits alguns milers d'electors suposats. En contava un intint del senyor Planas i Casals, el cèlebre màxim del partit conservador barceloní, que per a falsificar el cens, s'havia encomanat a escriptors del Municipi, la confecció d'unes llistes de noms imaginaris. Tantants els escriptors en una cambra, amb plets de paper de barba al davant, anaven escrivint noms i noms... però a les poques hores de tasca, restaven pocs noms. Esgotades les combinacions d'is cognoms més comuns — Carreras, Serra, Ribot, Fuster, Folc, Blanco, Xagré, Roig, etc., etc., la imaginació no d'havia més fruit; cada nom nou, senyals personals, etc., costava una hora de temps. Anaven passant els dies, venia el terme d'«aprovació» i «impressió», del cens i el treball no avançava. S'havien escrit dos o tres mil noms i se'n necessitaven molts més... Fou aleshores que a al·l se li va acudir burlar en les de Barcelona, algunes seccions d'is de Mataró, ni així n'hi havia prou. Llavors es decidí repetir els noms en els deu districtes de Barcelona, cada cent noms, donaven mil electors.

En Sostres coneixia aquests detalls i posat, decididament al servei de la Lliga Regionalista, se li va ocórrer la idea de que fent del cens un Diccionari, per ordre alfabètic rigorós, es podrien desfer fàcilment les

rodes d'electors falsos, que aleshores anaven a colles a votar amb un mateix nom cada u, en els districtes que podien. I, així fou, els novells inventors de la Lliga Regionalista, proveïts de llistes dels falsos electors, procuraren no deixar-los votar i no aconseguir, doncs, no sense lluita, corporal moltes vegades, amb els «puxos» protectors de les rodes. Quan els cànecs veïers fracassaren els electors falsos, es dedicaren, sobretot en 1901, a falsificar les actes defensant-les amb gani, vots i pistoles de les protestes i de la impositió decidida i en moltes seccions, heroica, dels nostres interventors.

A aquestes falsificacions, descobertes evitades pel Diccionari Electoral i el patriòtic d'interventors i apoderats, es degué que els candidats triomfants en 1901 (i tots morts, l'Albèrt Russinyol el darrer) ho fossin per sis o set mil vots.

Aquest és l'origen i aquests foren els serveis del «Diccionari Electoral de la Lliga Regionalista», que amb l'ajuda dels cànecs, canviats els sistemes de falsificació de les llistes i el d'actuació de les rodes, el Diccionari Electoral no ha estat més que un auxiliar de les oficines de secretaria, per a informar i situació dels electors.

Els quatre anys darrers de lluita electoral, ja no es renovà; no valia la pena d'esmerçar-hi les tres o quatre mil pessetes que costava, xifra a la que s'havia reduït el cens i el vuit mil que costaven els primers que es confeccionaren.

Alguns dels exemplars del «Diccionari Electoral» foren donats a l'Acadèmia de Bones Lletres, per si algú el necessitava per estudiar dels cognoms catalans.

Un bon índex de carrers amb la numeració de les cases, pisos, botigues, etc., ha servit després per a descobrir les noves falsificacions del Cens Electoral i evitar votos falsos. Així es descobrí, per exemple, que en una casa de dos pisos del carrer de l'Arc de Sant Ramon hi havia un any, 63 electors!!

POL

Visions de Catalunya

Ens plaia d'advertir als nostres lectors que En Joan Santamaría sospendrà fins el setembre vinent la publicació de les seves interessants «Visions de Catalunya», que amb tant de gust han estat seguides per tots en les pàgines d'aquest diari. Amb la publicació de la visió d'Olot, el nostre amic i col·laborador va cloure la volta a les terres de la «Muntanya», corresponents a la sèrie de la Catalunya vella, les visions de la qual, aparegudes a LA VEU DE CATALUNYA, juntament amb altres d'indies, aviat sortiran, aplegades en un bell volum que ja té en premsa. En Salient, de Sabadell, el mateix que edita l'altre volum de la Catalunya nova.

En tornar a emprendre En Santamaría la seva col·laboració a LA VEU DE CATALUNYA, sabem que el propòsit de donar terme al seu romàntic espiritual per la Catalunya estrícta, que anirà a Barcelona, després de descriure les contrades del Pla i les de la Costa.

Aquests articles formaran la tercera sèrie de les «Visions de Catalunya», els quals En Santamaría pensa completar amb les de les terres i llocs de la Catalunya històrica; així és: les de València, Mallorca, Rosselló, Conflent, Vallespir, Cerdanya, França i Provença.

LA NOSTRA COL·LABORACIÓ ESTRANGERA

LA POLÍTICA I ELS POLÍTICS

per la

COMTESSA D'OXFORD I D'ASQUITH

Alguns setmanes enrera vaig rebre una lletra signada, que m'arrivava de West Virginia. El corresponent m'informava que ell i els seus amics de col·legi s'ocupaven a «estudiar el darrer capítol de la literatura anglesa» i no creia que llurs recerques fossin exhaustives fins que hagués rebut de mi una informació acurada i personal sobre els meus llibres, el meu caràcter i la manera com vaig esdevenir escriptor. Aleshores amb aquests mots: «Em dono compte que demanen molt, però espero, per mor del Coneixement, que ens contesteu».

«El darrer capítol de la literatura anglesa» la manera com vaig esdevenir escriptor són problemes d'una importància tan desigual, que valia inclinar-me a pensar que el que m'escrivia no feia sinó assenyalar com a motiu de fàcilia, i em sentia temptada a escriure-li una resposta ben divertida; però, observant que la lletra m'era adreçada des de Morgantown High School, vaig quedar-me un xic en dubte. Tot i que em donava compte que aquella seria la meua última (com havia estat la primera) oportunitat d'atègir un bri a la suma del coneixement humà, vaig estar-me d'enviar una resposta.

Confesso que sovint m'he preguntat, no solament quina professió hauria escollit, sinó què hauria pogut fer en la vida, si hagués nat home en lloc de dona. No hauria pogut ésser mal soldat, ni mariner; no tinc el típic d'intel·ligència necessària per haver triomfat com a advocat; ni m'haurien estat espontànies ni la convencionalitat del diplomàtic ni la neutralitat del funcionari civil. Hauria pogut fer moltes coses bastant malament, i poques bastant bé. Hauria pogut ensenyar a ballar o a muntar a cavall, si tingués disposicions per a la música, i si hagués tingut els dis dis, potser hauria tocat el piano, o tal vegada n'hauria donat lliçons. Tots els de casa podíem dibuixar, però la meua germana Lucy Graham Smith posseïa unes aptituds tan superiors a les de la resta de nosaltres, que jo vaig negligir el meu talent; si no, hauria pogut pintar retrats, interiors, o potser potser sobre les cadenes. El que m'hauria agradat és moure i decorar les cases dels meus amics, ja que rarament en veig una que em produïx admiració. Però com que la majoria de la gent imagina el propi gust més aviat que el dels altres, no penso que d'aquesta manera hagués pogut guanyar-me la vida.

Per indicació de la meua amiga Lady Ribblesdale, vaig anar a visitar el director d'una gran casa de mobles al West End de Londres i vaig proposar-li de rebre les consultes dels seus clients de deu a una, mitjançant un bell salari. Ell va fer oïndula la mà dreta, descrivint una circumferència, assenyalant les perfeccions de l'hòrrida cambra on estava assegut, i em preguntà si tenia la presumpció d'imaginar que podia millorar el gust dels seus exclusius «experts d'art» que tenia ocupats en el negoci. Amb una expressió apenada, però interessada, va aconsellar-me que abandonés la seva presència i que provés alguna altra cosa.

Reflexionant sobre diverses professions, em va atreure l'atenció llegir, en els diaris la referència a un home que era «Caçador d'ocells i insectes noctius i pescador d'anguilles del riu de Norfolk», cosa que no em va desplaure; però l'educació de l'any 89 era insuportable i jo em vaig retirar, i em sentia torçada pel sentiment de la distància que hi ha entre l'home i Déu. Modificar aquesta personalitat i trobar l'equilibri era d'una importància primordial, i vaig tenir la sort de posar-me a companyia íntima la meua germana Laura, i la terra canyà probant el voltant de Glenelg, on havia trobat un refugi quan em sentia exasperada per la fredor de la gent gran i dels tutors.

Mai no he tingut afeció a escriure, si no, potser hauria pogut obtenir algun èxit literari, però el que jo em permetia escriure era simplement una manera d'alliberar-me de mi mateixa.

Escribia el meu diari conscientment com una vàlvula de seguretat. Podia escriure-hi lliurement tot el que pensava, sense por d'ofendre ningú. Les pàgines amables, tranquil·les, no fugien d'allí, ni provocaven respostes iròniques i cruels. I, sobretot, ni les meves crítiques, ni les meves simpaties de sentien mal riutxutades ni repeticions.

Mai no hauria gosat a imprimir res si no hagués estat per consell d'un o dos amics. El mestre de Balliol (Benjamin Jowett) va dir-me, ja en 1889, que si no hagués estat tan poc reposada, hauria pogut ésser una escriptora distingida: John Addington Symonds va suggerir-me que no en deixés d'«escriure d'allà»; i, darrerament, Lord Morley i Lord Balfour em van convèncer que escriuria i que publicaria la meua autobiografia. Gràcies a Lord Balfour, sempre m'havia preocupat d'escriure el meu diari. Em va aconsellar que deixés un marge ample en el qual pogués posar la data de totes les profecies que feia sobre els esdeveniments polítics, i les meves primeres impressions sobre els estrangers, llurs caràcters, natures i intel·ligències, i així era fàcil de formar un diari. N'havia previst mal aquesta possibilitat, però he agraït sovint el bon consell. Ser veridic quan no tens temptat, és cosa senzilla; ésser exacte és un altre afer. La gent del meu sexe són burladores de naixença, i gairebé no coneix cap dona que doni una descripció clara dels fets. En la vida social això pot prestar un cert orat, però en la intimitat és perjudicial, i per qualsevol mena de memòries és fatal. En realitat, els meus diaris només em proveïen d'algunes dades i transcripcions de converses.

Alguns crítics d'aquesta obra tan blasfema diuen que escriptors molt millors si em donava compte de com interessava poc al món el meu tema, però, haurien preferit que escriuís sobre — què és jo? —, sobre geometria, història, el gas o el Gulf Stream?

No penso pas que els senyors Thornton i Butterworth, que han acceptat riscos seriosos en publicar la primera obra d'una escriptora desconeguda, no pensin que s'haguessin desenganyat per aquells temes. Si hagués tingut un nom com «Mrs. Poultry Teck Tonins» (nom que vaig veure en un anuari nord-americà) crec que qualsevol cosa que jo hagués escrit hauria cridat l'atenció; però, essent qui sóc, hom havia de fer molta propaganda, i com que els editors i els periodistes venen llavors a casa de l'escriptora, a curiositat de veure la meua manera de treballar, vaig haver de posar-me a treballar de seguida. Però, observant que la lletra m'era adreçada des de Morgantown High School, vaig quedar-me un xic en dubte. Tot i que em donava compte que aquella seria la meua última (com havia estat la primera) oportunitat d'atègir un bri a la suma del coneixement humà, vaig estar-me d'enviar una resposta.

Confesso que sovint m'he preguntat, no solament quina professió hauria escollit, sinó què hauria pogut fer en la vida, si hagués nat home en lloc de dona. No hauria pogut ésser mal soldat, ni mariner; no tinc el típic d'intel·ligència necessària per haver triomfat com a advocat; ni m'haurien estat espontànies ni la convencionalitat del diplomàtic ni la neutralitat del funcionari civil. Hauria pogut fer moltes coses bastant malament, i poques bastant bé. Hauria pogut ensenyar a ballar o a muntar a cavall, si tingués disposicions per a la música, i si hagués tingut els dis dis, potser hauria tocat el piano, o tal vegada n'hauria donat lliçons. Tots els de casa podíem dibuixar, però la meua germana Lucy Graham Smith posseïa unes aptituds tan superiors a les de la resta de nosaltres, que jo vaig negligir el meu talent; si no, hauria pogut pintar retrats, interiors, o potser potser sobre les cadenes. El que m'hauria agradat és moure i decorar les cases dels meus amics, ja que rarament en veig una que em produïx admiració. Però com que la majoria de la gent imagina el propi gust més aviat que el dels altres, no penso que d'aquesta manera hagués pogut guanyar-me la vida.

Per indicació de la meua amiga Lady Ribblesdale, vaig anar a visitar el director d'una gran casa de mobles al West End de Londres i vaig proposar-li de rebre les consultes dels seus clients de deu a una, mitjançant un bell salari. Ell va fer oïndula la mà dreta, descrivint una circumferència, assenyalant les perfeccions de l'hòrrida cambra on estava assegut, i em preguntà si tenia la presumpció d'imaginar que podia millorar el gust dels seus exclusius «experts d'art» que tenia ocupats en el negoci. Amb una expressió apenada, però interessada, va aconsellar-me que abandonés la seva presència i que provés alguna altra cosa.

Reflexionant sobre diverses professions, em va atreure l'atenció llegir, en els diaris la referència a un home que era «Caçador d'ocells i insectes noctius i pescador d'anguilles del riu de Norfolk», cosa que no em va desplaure; però l'educació de l'any 89 era insuportable i jo em vaig retirar, i em sentia torçada pel sentiment de la distància que hi ha entre l'home i Déu. Modificar aquesta personalitat i trobar l'equilibri era d'una importància primordial, i vaig tenir la sort de posar-me a companyia íntima la meua germana Laura, i la terra canyà probant el voltant de Glenelg, on havia trobat un refugi quan em sentia exasperada per la fredor de la gent gran i dels tutors.

Mai no he tingut afeció a escriure, si no, potser hauria pogut obtenir algun èxit literari, però el que jo em permetia escriure era simplement una manera d'alliberar-me de mi mateixa.

Escribia el meu diari conscientment com una vàlvula de seguretat. Podia escriure-hi lliurement tot el que pensava, sense por d'ofendre ningú. Les pàgines amables, tranquil·les, no fugien d'allí, ni provocaven respostes iròniques i cruels. I, sobretot, ni les meves crítiques, ni les meves simpaties de sentien mal riutxutades ni repeticions.

Mai no hauria gosat a imprimir res si no hagués estat per consell d'un o dos amics. El mestre de Balliol (Benjamin Jowett) va dir-me, ja en 1889, que si no hagués estat tan poc reposada, hauria pogut ésser una escriptora distingida: John Addington Symonds va suggerir-me que no en deixés d'«escriure d'allà»; i, darrerament, Lord Morley i Lord Balfour em van convèncer que escriuria i que publicaria la meua autobiografia. Gràcies a Lord Balfour, sempre m'havia preocupat d'escriure el meu diari. Em va aconsellar que deixés un marge ample en el qual pogués posar la data de totes les profecies que feia sobre els esdeveniments polítics, i les meves primeres impressions sobre els estrangers, llurs caràcters, natures i intel·ligències, i així era fàcil de formar un diari. N'havia previst mal aquesta possibilitat, però he agraït sovint el bon consell. Ser veridic quan no tens temptat, és cosa senzilla; ésser exacte és un altre afer. La gent del meu sexe són burladores de naixença, i gairebé no coneix cap dona que doni una descripció clara dels fets. En la vida social això pot prestar un cert orat, però en la intimitat és perjudicial, i per qualsevol mena de memòries és fatal. En realitat, els meus diaris només em proveïen d'algunes dades i transcripcions de converses.

Alguns setmanes enrera vaig rebre una lletra signada, que m'arrivava de West Virginia. El corresponent m'informava que ell i els seus amics de col·legi s'ocupaven a «estudiar el darrer capítol de la literatura anglesa» i no creia que llurs recerques fossin exhaustives fins que hagués rebut de mi una informació acurada i personal sobre els meus llibres, el meu caràcter i la manera com vaig esdevenir escriptor. Aleshores amb aquests mots: «Em dono compte que demanen molt, però espero, per mor del Coneixement, que ens contesteu».

«El darrer capítol de la literatura anglesa» la manera com vaig esdevenir escriptor són problemes d'una importància tan desigual, que valia inclinar-me a pensar que el que m'escrivia no feia sinó assenyalar com a motiu de fàcilia, i em sentia temptada a escriure-li una resposta ben divertida; però, observant que la lletra m'era adreçada des de Morgantown High School, vaig quedar-me un xic en dubte. Tot i que em donava compte que aquella seria la meua última (com havia estat la primera) oportunitat d'atègir un bri a la suma del coneixement humà, vaig estar-me d'enviar una resposta.

Confesso que sovint m'he preguntat, no solament quina professió hauria escollit, sinó què hauria pogut fer en la vida, si hagués nat home en lloc de dona. No hauria pogut ésser mal soldat, ni mariner; no tinc el típic d'intel·ligència necessària per haver triomfat com a advocat; ni m'haurien estat espontànies ni la convencionalitat del diplomàtic ni la neutralitat del funcionari civil. Hauria pogut fer moltes coses bastant malament, i poques bastant bé. Hauria pogut ensenyar a ballar o a muntar a cavall, si tingués disposicions per a la música, i si hagués tingut els dis dis, potser hauria tocat el piano, o tal vegada n'hauria donat lliçons. Tots els de casa podíem dibuixar, però la meua germana Lucy Graham Smith posseïa unes aptituds tan superiors a les de la resta de nosaltres, que jo vaig negligir el meu talent; si no, hauria pogut pintar retrats, interiors, o potser potser sobre les cadenes. El que m'hauria agradat és moure i decorar les cases dels meus amics, ja que rarament en veig una que em produïx admiració. Però com que la majoria de la gent imagina el propi gust més aviat que el dels altres, no penso que d'aquesta manera hagués pogut guanyar-me la vida.

talitat conservadora i de la manca de liberalisme dels cabdills treballistes.

El 3 de maig de 1926, el Consell de les Trade Unions va proclamar la vaga general. Les raons d'aquesta decisió perillosa, per bé que en detall siguin matèria de discussió, són conegudes de tots nosaltres, però les tornem a exposar.

El juliol de 1925 es va produir una crisi en la indústria del carbó que va agafar el Govern per sorpresa, i per evitar una revolució entre els minaires (l'ordre contingut d'una vaga general) va despendre 24 milions en un subsidi que havia de fins al 31 de maig de 1926.

Sir Herbert Samuel, a requesta del primer ministre, va acceptar de presidir una comissió que havia d'informar sobre els salaris, condicions i queixes dels minaires i dels patrons. Durant l'interval, el secretari de l'interior, ajudat d'ardents «amateurs», va fer tota la preparació necessària per al cas d'una vaga general.

Així va semblar provocat als liberals, i a mi em va molestar tant, que vaig escriure una carta a «The Times». (Si aleshores no hagués rebut cartes d'aprovació, no tornaria a imprimir el que vaig escriure.) Heu-vos-la ad:

«L'ARMADURA DE LA PAU

Al director de «The Times».

Molt senyor meu:

Ens diuen que estem enfrontats amb un gran treball industrial, promogut per una lluita entre el capital i el treball. Per a la gent que pensa, aquests no són sinó una sola i mateixa cosa, i Abraham Lincoln va diagnosticar molt bé la situació quan va dir en un dels seus missatges del Congrés:

«El treball és anterior i independent del capital; el capital no és sinó el fruit del treball i no hauria existit mai si el treball no hagués existit abans que ell. El capital té drets, que són tan dignes de protecció com tots els altres. Però el treball és superior al capital i mereix de molt la meua alta consideració».

Mirem d'assegurar-nos que el treball sigui avantatjós d'aquesta consideració. Tenim un primer ministre que no és bellós, un cap de l'oposició que refusa la violència, un partit liberal — petit en representació, però gran en nombre — d'alarcs d'evitar conflictes, i a «The Times» i a d'altres diaris han aparegut moltes cartes de cabdills de la indústria que reclamen un esforç personal per arribar a una millor comprensió entre els propietaris i els obrers. Hem vist un desastre marítim dels nostres armaments, sentit arreu del món, i un triomf de paciència i de liberalisme en el tractat de Locarno; ens acostem a Nadal, festa associada al cor i a la meua dels homes amb l'amor i la bona voluntat. No seria més prudent, en comptes de vanar-nos de la nostra preparació per la revolució, canviar tota l'armadura a favor de la Pau?

S'ha afina. Margot Oxford.

44, Bedford Square, 15 desembre, 1925.

El públic estava intranquil, no hi havia pas de qui tornés a assegurar que el Govern usava del subsidi amb discreció, o que elaborava un projecte propi que, amb la bona voluntat, tant dels propietaris de les mines com dels minaires, pogués evitar l'acció directa quan es produís la crisi.

El 3 de maig de 1926 el Consell de les Trade Unions va proclamar la vaga general. Va mobilitzar primer, és una pregunta eterna, i tan difícil de contestar com la vella dita: «Què ve primer, el mussol o l'ou?». Però importava poc. El que realment importava era l'actitud adoptada pels homes de tots els partits enfrontats amb un perill nacional.

La celebrada llibertat d'aquest país va ésser amenaçada, i tots els països estrangers ens solaven.

Londre oferí un estrany espectacle. Els diaris no sortien; tots els mitjans de transport — trens, tramvies, metropolitans i taxis — van cessar de circular; els teatres eren tancats i Hyde Park — tancat per al públic — va ésser convertit en un magatzem gegantí per a la distribució de llet i queviures. Vora les oficines públiques es formaven cues d'homes, dones i nens, tots els estaments de la col·lectivitat, que s'ofertien com a voluntaris per a qualsevol servei que hom els encarregués, i en un temps increïblement curt els carrers anaven plens d'amateurs que van ocupar el lloc dels vaguistes. Totes les germanes, fills, marits i promesos de tothom van posar a la disposició dels hospitals i del Govern, i gent particular va obrir llurs cases per a tancats i complides de comens i altres noies treballadores que vivien lluny.

Per bé que molta gent va blasfemar el Govern de Baldwin per la seva tènue lenitud durant l'interval de nous mesos entre l'amenança de la crisi i la lluita, la perillosa situació creada per la vaga general va ésser profundament lamentada. El liti en qüestió estava lluny d'aguardar, ja no era una batalla industrial provocada per la incompetència dels propietaris de les mines, o per la tossuderia dels minaires — sobre la qual la majoria dels liberals criticaven els propietaris —, sinó que era una forma de coacció o de castig col·lectiu, imposit amb una crueltat indiferent a la majoria de la gent honesta, innocent i aquefada, i calent amb una severitat especial sobre els pobres i desamparats.

El Shadow Cabinet, es reuní al quarter general liberal el primer dia de la vaga. Lord Oxford — que era líder del partit liberal — va exposar la seva política als seus col·legues. Va desaprovar la vaga general, i anuncià la seva intenció de prestar ajut al Govern per resistir aquesta o qualsevol altra forma de coacció pública. Llavors tots els seus col·legues estaven d'acord amb ell; però, entre la primera i la segona reunió, Mr. Lloyd George va

DIA D'AGOST

Dia d'agost, quina feixuga espera! S'entela tot el cel encaparrat. Un tall de cindria menja una portera. L'atuniment degrada la ciutat. Algun oficinista s'exaspera vermell, posant-se el coll. Sedassejat entre les bromes, llisca a la sendera un clap de sol, color d'abandonat. Un borinot diu amb angúnia estranya, batent els vidres del desert palau: — El mar ja sembla ingrat a qui s'hi banya, cendrós cubell, agafadís catat; i pel més gerd camí de la muntanya la grossa fulla rovellada cau.

JOSEP CARNER

DES DE BERLÍN

“EL POBLE HA PARLAT...”

Aquestes són les grans paraules que, seguides d'una oació enorme, fogosa, va pronunciar, a Viena, el president del Reichstag alemany, enmig de les manifestacions de joia amb què els austríacs van rebre les societats corals de tota l'Àustria i de totes les terres on l'alemany ha prolongat la seva pàtria. «El poble ha parlat sobre unió i unitat», deia Lobe, un dels més calorosos partidaris de la unió d'Àustria i Alemanya, i com a social democrata, unitarista decidit. A jutjar pels informes que a Berlín han tramés tots els corresponents i periodistes transmesos a la vella ciutat del Danubi, amb motiu de les festes, aquest llenguatge havia estat tan eloqüent, i les manifestacions d'entusiasme tan grans, que s'explica la importància internacional que semblava tan allunyada de la política, com era la celebració de la desena festa coral de les societats alemanyes que aquest any tocava a celebrar a Viena. Però ja és cosa sabuda que la unió d'Àustria i Alemanya ha de trobar indefinidament el veï dels països fronterers, car tan prompte com a França, a Itàlia i a Txecoslovàquia, van aparèixer el que els van creure els primers símptomes de l'«Anschluss», va començar la campanya de premsa contra les ambicions pangermanistes de l'Alemanya.

per un moviment cap els treballistes, es nega a rebre el seu cap el Consell, i es va deslligar dels seus col·legues en una carta escrita amb mires a la publicació.

No hi ha res que marqui més la diferència entre un polític i un home d'Estat com llur conducta en un moment de perill nacional. Recollir un avantatge personal enmig d'un treball polític és contrari a les idees del meu marit sobre la consciència pública, i va veure que no podia fer altra cosa sinó acceptar la resolució de Mr. Lloyd George. Per bé que tot home d'honor hauria blasmat el meu marit si hagués obrat d'altra manera en la més gran crisi interior del nostre temps, la seva acció — a ésser lamentada per un sector de la premsa liberal irlandesa. El presentaven com antipatriòtic i es va començar una forta campanya en contra d'ell. La paraula «democràcia» desvetllà un entusiasme despectat. És millor que una dictadura, que una autocràcia, burocràcia o monarquia. Com a màxim, és la precaució més prudent contra qualsevol d'aquestes coses. Però no és pas el Sant Grell, com deia el fet de la Westminster Gazette, la premsa liberal londinenca, que Lord Oxford havia d'abandonar la seva posició de líder general i contra el Govern. En els famosos diaris liberal l'article de què es parla que el meu marit havia perdut tots els títols que el feien líder a la lleialtat.

«Quan el Rei es torna traïdor, no queden realistes».

Ni el meu marit ni jo no hem cregut mai en la influència de la premsa, i si el blasme hagués estat onat a parars fins a una certa línia, hauria estat aquest desgraciat, no més; però, un o dos periodistes de fama van escriure en el mateix to. Van exaltar l'oportunitat que va induir Mr. Lloyd George a abandonar el seu càrrec polític en un moment de perill nacional. Amb el desig d'afalagar el treballisme, van adreçar un cop al cor de la creença liberal en la llibertat i la justícia.

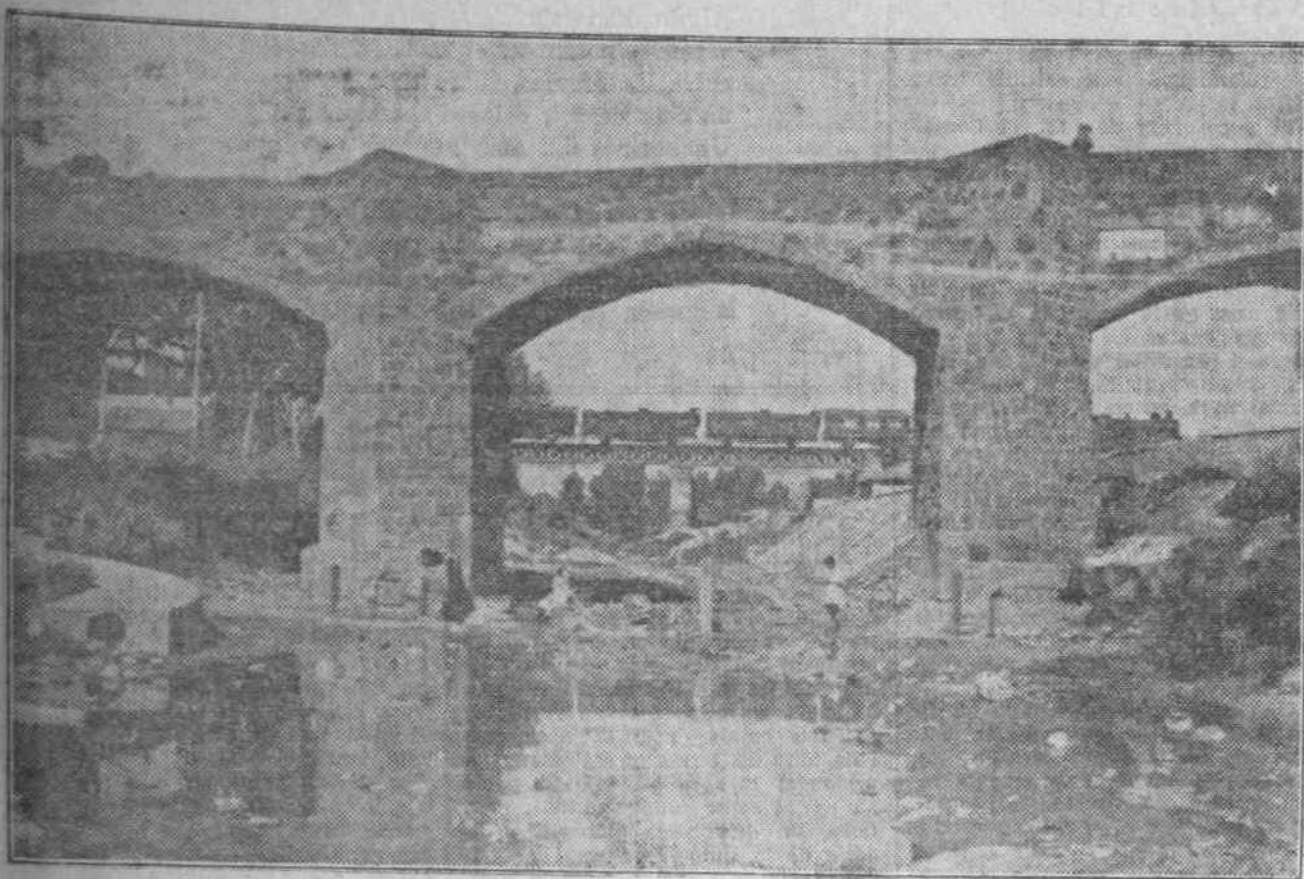
Veient que la idea nova per a fer les nostres «manifestacions de la llibertat contra la violència, i de lodi a la força» ressona convicció, p diuen repudiar-se quan ens convingués, i així explica fàcilment la decadència del partit liberal.

El càlcul dels que eren contraris de la política adoptada pel meu marit i pels seus col·legues al Liberal Shadow Cabinet, era que la vaga general duraria molt de temps, i que el treballisme reixiria eventualment. En aquest cas, Mr. Lloyd George i els que estaven d'acord amb ell restarien lliures d'abandonar el vauell que s'enfonsava. Pensaven que el partit liberal era mort; i una nova combinació, liberal i treballista, podria eventualment treure els conservadors del Poder. Potser m'equivoco, però no he vist mai cap abandonar als amics reconciliats amb els enemics.

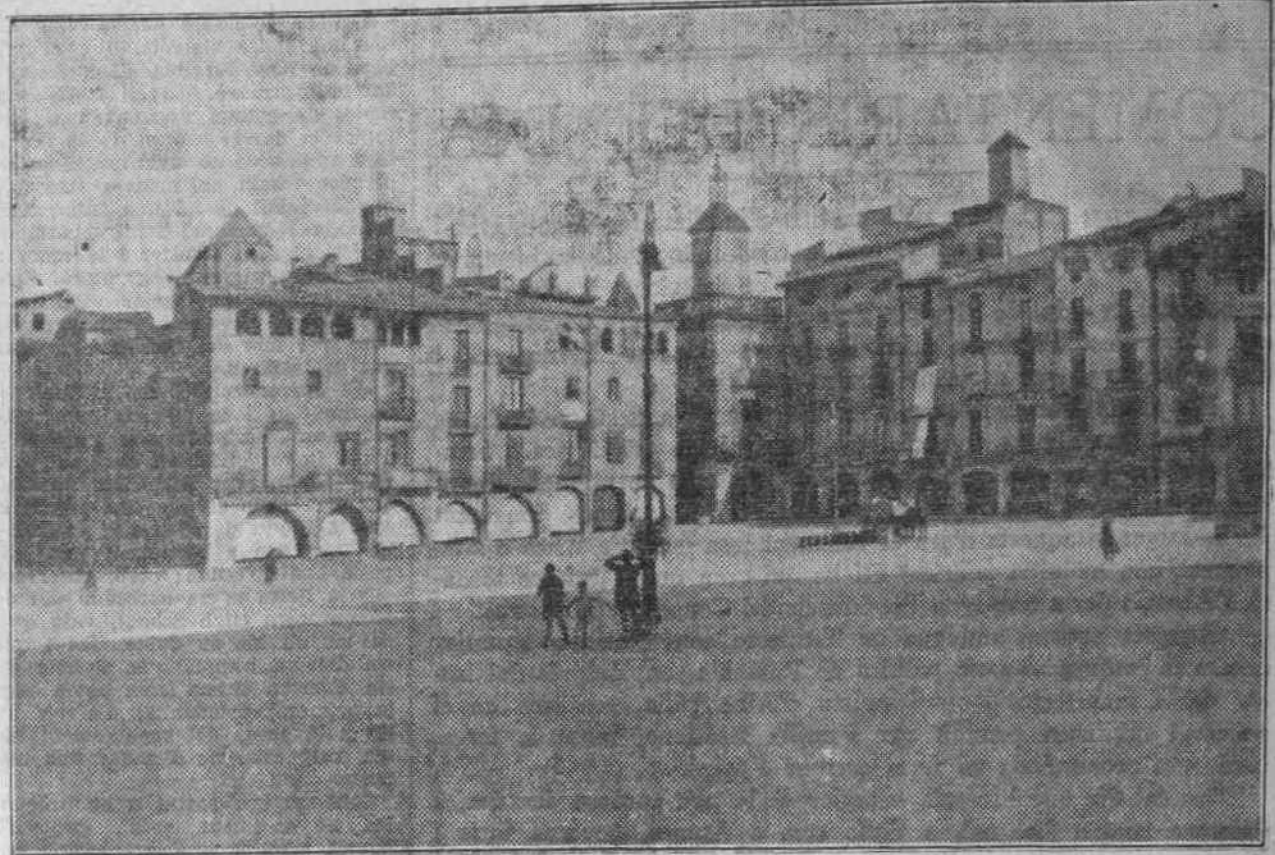
Per explicar la situació interior del nostre partit en aquell moment, em cal anar més enllà. Les eleccions generals de 1918 van ésser un intent, que, en part, va reeixir, de suprimir tots els liberals d'importància. Van ésser succeïdes pel petit Govern conegut per la nostra història parlamentària. Mr. Lloyd George, que va tornar a entrar en funcions i fou mantingut pels conservadors, va adoptar unes mesures tan antagòniques amb el liberalisme, que va reeixir — després de gairebé matar el partit conservador — a matar la seva pròpia coalició. Els liberals que havien sobreviscut a la destrucció de 1918 van resoldre conservar llur identitat, encara que fos en forma atenuada. Mr. Lloyd George es tornà a unir amb nosaltres en les eleccions generals de 1923, per a donar la batalla a favor del lliurecanvi.

El conegut artista cinematogràfic japonès, Hayakawa, va desaparèixer fa cosa de tres anys. Hom

Ciutats de Catalunya: VICH

La Riera

Plaça Major

La joia de Vich

El Temple Romà de Vich és gran joia de la ciutat. Ens porta a la nostra memòria, present, vivit com el fons d'ara mateix, l'acte solenníssim, símbol de la ramada de la Ploma d'Or oferta per Catalunya al canonge Collet, dins les parets augustes d'aquell venerat Temple Romà, a iniciativa apareguda en el nostre diari.

Delicem a una personalitat de tanta garantia com En Gudiol i Cunill que ens donat aquest temple i de la seva significació per a l'esdevenidor, un resum com ell sap fer i que extralim del nostre benivoluntat confereix, «Gazeta de Vich».

«Aquest tan interessant record de l'Ànsa Romana fou descobert el 1822, en procedir-se a l'enderroc del Castell que havien construït els Montañeses, com a senyors que eren d'una part de la ciutat, en virtut d'un endament que a ells havien fet els bisbes d'Ausona, que gaudien del domini de tota la ciutat, i així aquesta es troba dividida entre els prelates ausonès i el cap de la preta família Montañesa.

A principis del segle XII els ja citats Montañeses recollien un antic edifici que havien construït els Montañeses, com a senyors que eren d'una part de la ciutat, en virtut d'un endament que a ells havien fet els bisbes d'Ausona, que gaudien del domini de tota la ciutat, i així aquesta es troba dividida entre els prelates ausonès i el cap de la preta família Montañesa.

En la restauració del Temple Romà d'Ausona hi manca, com la havem indicat, l'atri amb la columnata corintosa. Per això la Societat Arqueològica Vigatana i la seva filial el «Centre Excursionista de Vich», que té en el vell edifici el seu estatge social, tenen acordat subsanar aquesta falta, erigint una de les columnes i dedicant-la al senyor canonge Jaume Collet, aprofitant per això el moment actual en que es celebra el LXII aniversari o noces de platí de l'entrada en el període de la Societat Arqueològica Vigatana, que així acompanya una columna en la qual entrà escrit el nom de l'insigne patri, entenen les dues esmentades entitats adherir-se amb un record perdurable i esmentar l'homenatge que es fa a qui es digna en bona part el prematur reconeixement de la importància del vell edifici romà i la constitució de la Societat.

Després d'aquesta columna, que fa preveia la construcció de la part del «podium», podran erigir-se les altres tres, dedicant-les al bisbe Morgades i als fills de Vich, que alguns mereixedors de que l'Ànsa romana restin gravats en el fust del edifici ornament arquitectònic. Entre aquests, ja des d'ara es poden considerar mereixedors de tal nom, don Josep Serra i Campdelacreu i don Josep Salvià.

D'aquesta manera s'entén en l'actualitat completat el primitiu testimoni de l'Ànsa Romana, i al mateix temps fer honor als il·lustres vigatans, els quals tindran així consagrat un monument que sigui temple vivent a honor de la ciutat, constituint una mena de Walhalla per l'època de la que el rei Lluís I de Baviera al·leixà a honor dels fills il·lustres de la seva pàtria.

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha passat per la censura del Govern civil

Les fonts de la Plana

LA FONT DEL PARADÍS

Es la més senyorial de les fonts de la Plana. Té un nom pompos i brillant. La Font del Paradís, és una font que ens faria quedar bé davant de la gent d'Olot. I així és dir alguna cosa.

Ara, però, a la Font del Paradís, no hi raja l'aigua. No podria dictar-se una llei que intervingués en els atemptats a la propietat col·lectiva? El que dona més prestigi a la Font del Paradís és el mar que l'envolta; el seu paisatge és un cosa única: té una sala d'aigües per rebre bé els forasters, unes coves que el mateix podrien ésser d'En Serrallonga, que d'En Roc Guàrdia, que ésser simplement, unes coves. Un riu que fa una sonsonia tènue i dolça, una església tan petita que no la veieu fins que hi sou i té també — oh! les grans coses de la Font del Paradís — un panó i un castell dels montañeses que són dos pisos d'alt a la Plana de Vich.

Combineu tots aquests elements i mireu si no n'hi ha prou per a fer un mar ideal a qualsevol font per prestigiosa que sigui. A la font del Paradís hi trobareu tot, tot, menys aigua fresca i abundant. Cap al tard, la Font del Paradís és un lloc que fa honor al seu nom. Els arbres hi fan una musiqueta dolça, el riu fa d'acompanyant i qualque ocell de solista. La dolcesa del paisatge us enfia cor endins i aneu repassant mentalment, amb els ulls mig adormats, les belles coses que envolten la Font del Paradís. Unes coves de lladres, una sala d'aigües, un riu, una església, un panó i un castell de moros autèntics.

Aquesta és, la Font del Paradís!

LA FONT DEL PI

Es la més humil de les fonts de la Plana; l'aigua però, és la millor de totes les fonts que tenim. Fins no fa molt temps, era una font gairebé inconeguda. Ara va agafant cada dia una fama més sòlida i té — el més gran honor a que pot aspirar una font — devots i creients de la seva aigua. A la Font del Pi, no es pot anar a buscar res com no sigui la seva aigua fresca i fresca. És una font austera i senzilla; ni tan sola

ofereix al vianant un trist lloc per seure i reposar.

Si aneu a la Font del Pi sense saber exactament on cau, no hi aneu, perquè no la trobareu. Hi passareu pel davant, però la font se us mostrarà esquiva i no tastareu el flet argentí de la seva aigua.

Gairebé pot dir-se que les coses que més distingeixen la Font del Pi són el no haver-hi ni la font ni el pi.

La font s'esmuny amagada en un rellux del camí, és una font que si un badi, la pot trobar. El pi és un arbre que creix al seu davant estranyat de poder representar el gran paper de donar nom a una font.

La Font del Pi té cada dia més visites; la gent hi acut en cerca d'una aigua que sigui ben bona, que és una cosa que, en el nostre país, no ens donem gaire abundant. I la Font del Pi la dona generosa, però no us dona res més; ni paisatge, ni ombra, ni herba tan sola; aigua fresca i bona i abundant!

Fet i fet, la primera missió d'una font.

Combinant la Font del Pi amb la Font del Paradís, tindrem la Font ideal!

ARIEL

(De «Gazeta de Vich».)

A VICH

Bruna la fac, enardida, valenta, tota florida de llum ancestral, Ciutat de Vich, com hi ets escaienta demig l'amplíssim verger triomfal.

Rica safeta diré que és la Plana, teixit artístic de màgics colors, prò tu l'esplendida ofrena galana, arca amorosa d'altíssims tressors.

Tu, d'aquest clos, ets el cor ardent, tu, qui il·luminas la força i l'ènfic, Sabem que és fruit de ton seny preclaríssim el viure amable que hi ronda feliç.

aquesta vida robusta, tranquil·la, —llavi de foc, ull blavi, cabell d'or— qui dins els prats i les messes refila salms de victòria, sonats d'amor.

Veig, o Ciutat, que la teva grandesa arreu mirifica i brava somriu. Que és afanosa ta fe, sempre encesa, la veu vibrant dels clochers ens ho diu.

O els vells clochers! Prou s'obor jo que a vostra veu l'Ànsa opulent, la mel frescal en els rims d'alegria, en l'èlegia l'amor sentiment.

Tant com devota, ens atraus expan, Qui no s'admira davant tos mercats? Del pla i la serra la gent hi arriba, goig camperol en bellíssims esclats.

Canta el treball; el progrés rin i dansa bo i avariant en tos vies el goig. Llu cada llar, palpitant, l'esperança, d'un bell anhel cada cor és estoiç.

Si de la Pàtria segueix les gestes, nom hi albu de glòria nimbada. Hom et veu ferma davant les tempestes, serena, ardida t'en vas al combat.

Coneixem bé ton constant patriotisme, sabem que estimes la santa habitud; prò jo diria que ton altruisme joell puríssim és d'excel·lència.

Sies, tostemps, alba flor de noblesa, culta, magnànima, heròica Ciutat; brilli, a ple sol, ta ferrenya bellesa, alta la testa i el cor benaurat.

PERE VERDAGUER, PVRE.

Alguns fills il·lustres de Vich

Es més difícil que no sembla fer una relació o una llista de fills il·lustres de Vich. N'ha donats tant, aquesta ciutat, a totes les bandes del món, que no és gaire fàcil de recopilar-ne un resum que estigui mitjanament bé. En fer, doncs, aquesta nota, les nostres pretensions no són pas les de fer un treball complet, ni molt menys. Ens limitarem a donar només alguns noms, precisament d'alguns que són poc coneguts com a vigatans. Per això ens valdrà resseguir algunes referències similars per a extreure'n aquesta breu notícia que pot ésser interessant per a la majoria de lectors.

Guillem de Vich: cambrer del Rei Ferran; va distingir-se en la batalla de Murviedro. Se'n conten relats que demostren el seu coratge i la importància en que era considerat.

Sant Miquel dels Sants: el qui és avui patró, Festa Major de la ciutat. Molts dels seus vigatans descendeixen la qualitat de vigatà d'aquest baró que ompli el seu temps de virtuts.

Marian Torrens i Vinyes: era monjo de la Murtra i és considerat com un dels qui laboraren amb més fe en l'obra precursora del Renaixement literari català.

Pere Costa; escultor i imatgista, del qual hi ha a Barcelona i altres indrets notables obres. Fou un dels primers membres de l'Acadèmia de San Fernando.

Francesc Pla; el conegut pintor, vulgarment anomenat «el vigatà». Segimon Malat; va inventar el bàl·sam del seu nom. Fou el primer director de l'Escola de Veterinària de Madrid.

Guillem Cassador; secretari del Papa Lleó X, ambador del Papa Juli II, prop de Ferran el Catòlic.

Angela Ferreras Bosch; mística que ha estat comparada no menys que a Santa Teresa d'Àvila. Monja clarissa, al segle XVIII.

Maria de les Plagues; insigne fundadora del Convent de Carmelites Descalces de Vich. Va morir a mitjan segle XVII, amb gran fama de virtuts.

Marquès d'Avilès; va arribar a la

categoria i al càrrec cobejadíssim de Virrei del Perú.

Lucia Gáliz; il·lustre professor a la Universitat de Cervera.

Joan Alemany; bon il·lustre dins la història de la Medicina. Es va distingir en el segle XVII.

Berenguer de N'ich; figura notable dels temps de Jaume I, que l'apreciava amb estimació especial. Fou ambaixador a Anglaterra.

Guillem de Monrodon; anomenat en la Crònica del Rei Jaume, del qual fou mestre i custodi, per disposició del Sant Pare Innocenci III.

P. Josep Xifré; un dels primers i més insignes col·laboradors del P. Claret, del qual va ésser successor en el generalat i direcció de l'orde; va fundar ací i a l'estranger nombroses cases.

I per avui prou. Les personalitats esmentades són personalitats sobresortint, en diversos camps, com veieu. Però això només són uns quants dels pocs sabuts, i que convé d'expandir-ne el coneixement per l'exemplaritat de l'ur tasca.

De segles, Vich és una ciutat prolífica, mare engendradora i nodridora d'homes que han exultat per les seves gestes.

J. M. ARTIGAS

El lleixiu «La Pastora»

Entre els molts i diversos productes que es fabriquen o elaboren a la capital ausonès hi ha el lleixiu «La Pastora» (alsans «El Gato»), que prepara el conegut industrial senyor Carles Sangles. La fama que ha adquirit aquest producte és gran; pot afirmar-se que en tota la Plana de Vich les bones mestresses de casa no en desdigen d'altra, i és que han pogut convencer's que la seva qualitat està molt per damunt de la majoria de les altres marques.

Com que tot producte bo és imitació, no han faltat industrials poc escrupolosos qui, guiats per l'esperit de lucre, l'envaïen, han llançat altres marques amb noms similars i s'han valgut de moltes muntanyes, com, per exemple, fer regals als consumidors, etc., etc.

Però lurs esforços han estat inútils, i el que han fet és donar més nom encara a «La Pastora», que mai no ha fet ni pensa fer regals, puix que el lema del senyor Sangles és donar un article bo i no «vendre duros a quatre pessetes».

La casa Alfred Penadès i l'automobilisme

Hem tingut el gust de saludar l'Alfred Penadès, qui fa uns dos mesos que inaugura un taller de reparacions de neumàtics i recanviatge en general, al carrer Verdaguier.

La circumstància d'estar muntat el dit taller amb la maquinària i aparells més moderns, així com la d'ésser el senyor Penadès una persona molt especialitzada en el seu ram, són garanties que l'acció automobilística ausonès ha descobert, i per això els assaigs de reparació i recanviatge són cada dia més nombrosos.

Felicitem el senyor Penadès que amb la seva nova indústria contribueix al desenvolupament del esport del volant a la noble ciutat de Vich.

Antiga casa Català de V.ª de J. Casals Català

Una de les especialitats de més característica que té la ciutat de Vich, és l'elaboració dels coneguts «pans de pessic». A tota persona que faci un viatge a aquesta ciutat, li és indispensable emportar-se'n com a present uns quants pans de pessic, que són la delícia del paladar.

Tenim l'antiga casa Català, de la senyora Vidua de J. Casals Català, una de les principals elaboradores d'aquest article. La marca «Ki-ki-ri-kich» fou ideada per Mn. Jaume Collet i adoptada per evitar confusions a principis del segle.

Ha estat premiada en diverses exposicions, entre elles les de París, anys 1890 i 1927. Es descobreix la fundació de la casa, però l'any 1831 ja elaborava «pans de pessic». Un dels principals llocs de venda és el restaurant de l'estació de Vich, i a Barcelona n'hi ha a la Granja Catalana de la Ronda de Sant Pere. La casa també és dedicada a tota classe de rebosteria i serveix refrescos a domicili, i té com a especialitat l'elaboració de flambres per les festes de Nadal, i té al seu servei el millor cuiner de la Plana.

La fàbrica de mosaics de la V.ª de Josep Roura

Coneixem Vich i coneixem també tota la seva indústria i comerç, que són honra i glòria dels vigatans i de la terra llur.

Troblem al nostre pas la fàbrica de mosaics de la senyora Vidua de Josep Roura, i atrets per la curiositat, havem demanat fer-ni una visita breu.

Havem vist els magatzems i la fabricació de mosaics, pedra artificial i materials per a la construcció. Se'ns diu, entre altres coses, que aquesta casa té en contracte l'elaboració del paviment destinat a la sala de festes i altres dependències del Palau Espanya de la pròxima Exposició Internacional de Barcelona. També ens fan esment d'una llista interminable de cases importants a les quals la casa ha servit els materials.

La representació d'aquesta signatura a Barcelona és confiada a don Albert Rocamora, qui té el despatx al carrer de Trafalgar, 6, tercer, segona, (telèfon 2651 S. P.), i que manté en el seu lloc el crèdit guanyat per aquesta casa.

FERRETERIA EN GENERAL
BATERIA DE CUINA
Carbons de Berga. Concessionari exclusiu de la Comarca Petrolis
Miquel Comella
Maillon, 416 VICH

Fàbrica de Mosaics i Pedra Artificial Materials de Construcció

V.ª de J. Roura

C. Verdaguier Telèfon 111 VICH

ANTIGA CASA CATALÀ

Serrallers, 15

PANS DE PESSIC

Si voleu comprar els legítims d'antiga i reconeguda fama. Exigiu aquesta marca

Unic lloc de venda en tot el trajecte de Barcelona a Puigcerdà. - Restaurant de l'estació de Vich

Lleixiu marca "LA PASTORA" "EL GATO"

La que més blanqueja i menys perjudica la roba
Proveu-la i no la deixareu

No us feu d'imitacions

Exigiu "LA PASTORA" i no vulgueu obsequis

C. Sanglés

Telèfon 158

VICH

Mobles La Vigatana

Habitacions completes des de 350 pessetes
Pisos complets des de 500 »

Vendes al comptat i a terminis
Mobles dels estils més moderns
Grans facilitats en el pagament

IMPORTANT: Servei a domicili fora de la ciutat

No deixeu de visitar aquesta casa que ven a preus mai vistos, perquè els mobles són de pròpia fabricació

Passeig d'Alfons XIII, 4
Telèfon 118
VICH

Casa Central:
Carrer del Carme, 14
Barcelona

TALLERS DE TINTORERIA

Fletas i Germans

Carrer Nova, 6 i 8 - Telèfon 132 - VICH

Tallers moguts a vapor i electricitat - Colors sòlids
de moda i a la mostra - Negres sòlids per a dols
Rentats en sec i desinfecció - Planxat mecànic
i plissats de totes classes en poques hores

SUCURSALS: Roda, Manlleu, Sant Quirze de Besora,
Sant Hipòlit de Voltregà, Tona, Taradell, Hostalets
de Balenyà, Centelles, Ripoll, Torelló, Sant Joan
de les Abadesses, Seva, Prat de Lluçanès i Sant Pere
de Torelló.

Llucià Masià

Radiadors per a auto-
mòbils i tota classe de tre-
balls per a lampisteria

Manlleu, 61 - VICH

Electrobombes - Transformadors - Dinamos, etc.

Joan Girbau

PERIT ELECTRICISTA
Instal·lacions elèctriques de llum
i arrencades d'automòbils
Agent de "Equipos Bosch"

Tallers: Carrer Plà Balenyà, 27 - VICH

"ESPERANZA" Fàbrica de sabons i lleixius

de

JOSEPH GROS

Sabó marca "BALMES". Lleixiu marca "EL REAL".
Aquests dos productes reuneixen les dues qualitats: bondat i economia
Carrer Manlleu, 39 - VICH

Fàbrica dels legítims pans de pessic

de la casa

Casals Català

Nom legítim registrat

Llocs de venda: Estacions de Ripoll i Balenyà. A
Barcelona demanar als principals bars i lleteries.

Plaça Major, 40 - VICH

Marítima i Comercial BORSA DE BARCELONA

31 DE JULIOL DE 1928

VALORS A TERME:

Sessió del matí, al Casino Mercantil, a 8 d'agost: S'opera de Nord a 118'30 a 118'15 i a 118'40, i de tanca a 118'20; Alacants a 115'00, Andalusos a 81'10 i a 81'00, Orenses de 45'50 a 45'50 i a 45'30, Colònia de 122'00 a 122'75 i a 122'25, Banc de Catalunya a 115'00, C. H. A. D. E. de 718'00 a 719'00 i a 716'00, Mines del Rif a 127'75, i Deute Amortitzable 3 % a 75'35.
Sessió de tarda, a 8 d'agost: Es fa de Nord a 118'35 a 119'50 i a 119'30, Alacants de 115'20 a 115'10 i a 115'80, Andalusos de 81'70 a 81'50 i a 82'00, Orenses de 45'50 a 44'30, Dènia a 39'50, Gran Metropolita a 52'00 i a 51'50, Transversal a 45'00, Filipinas a 362'00, Colònia a 122'00, Banc de Catalunya a 115'50, Algides de 185'25 a 185'50 i a 185'00, Gas a 149'00, C. H. A. D. E. de 719'00 a 709'00 i a 712'00, "Chade" sèrie D. a 141'00, "Chade" sèrie E. a 129'00, Illes del Guadalupe a 105'00, Felgueres de 70'00 a 69'50 i a 69'75, Explosius de 241'00 a 242'50, Mines del Rif a 127'50, Deute Interior a 75'55, i Deute Amortitzable 3 % a 75'95 i a 75'95.

Darrera sessió de la tarda.

Al Casino Mercantil, a 8 d'agost: S'ha fet de Nord a 119'90 i a 119'70, Orenses a 45'15 i a 45'00, Dènia a 39'50, C. H. A. D. E. a 718'00 i a 719'00, Explosius a 243'50 i a 244'00, i Mines del Rif a 128'50.

COTITZACIO DE MONEDES ESTRANGERES

Francs, 23'35; suïssos, 117'20; belgues, 84'85; lliures, 29'56; líres, 31'95; dòlars 6'0825; pesos argentins, 2'365; marcs, 1'455.

(Reproducció del Butlletí Oficial)

DEUTES DE L'ESTAT		AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		ALACANT		1.ª hipoteca		71'50	
Interior	A	75'40							81'00
	B	75'50							81'25
	C	75'58							81'50
	D	75'60							82'25
	E	75'70							82'50
	F	75'80							83'00
	G	75'90							83'50
	H	76'00							84'00
	I	76'10							84'50
	J	76'20							85'00
Exterior	A	90'00							90'00
	B	90'10							90'10
	C	90'20							90'20
	D	90'30							90'30
	E	90'40							90'40
	F	90'50							90'50
	G	91'00							91'00
	H	91'10							91'10
	I	91'20							91'20
	J	91'30							91'30
Amortiz	A	96'00							96'00
	B	96'10							96'10
	C	96'20							96'20
	D	96'30							96'30
	E	96'40							96'40
	F	96'50							96'50
	G	97'00							97'00
	H	97'10							97'10
	I	97'20							97'20
	J	97'30							97'30
Interior	A	95'00							95'00
	B	95'10							95'10
	C	95'20							95'20
	D	95'30							95'30
	E	95'40							95'40
	F	95'50							95'50
	G	96'00							96'00
	H	96'10							96'10
	I	96'20							96'20
	J	96'30							96'30
Exterior	A	100'00							100'00
	B	100'10							100'10
	C	100'20							100'20
	D	100'30							100'30
	E	100'40							100'40
	F	100'50							100'50
	G	101'00							101'00
	H	101'10							101'10
	I	101'20							101'20
	J	101'30							101'30
Amortiz	A	106'00							106'00
	B	106'10							106'10
	C	106'20							106'20
	D	106'30							106'30
	E	106'40							106'40
	F	106'50							106'50
	G	107'00							107'00
	H	107'10							107'10
	I	107'20							107'20
	J	107'30							107'30
Interior	A	104'00							104'00
	B	104'10							104'10
	C	104'20							104'20
	D	104'30							104'30
	E	104'40							104'40
	F	104'50							104'50
	G	105'00							105'00
	H	105'10							105'10
	I	105'20							105'20
	J	105'30							105'30
Exterior	A	109'00							109'00
	B	109'10							109'10
	C	109'20							109'20
	D	109'30							109'30
	E	109'40							109'40
	F	109'50							109'50
	G	110'00							110'00
	H	110'10							110'10
	I	110'20							110'20
	J	110'30							110'30
Amortiz	A	114'00							114'00
	B	114'10							114'10
	C	114'20							114'20
	D	114'30							114'30
	E	114'40							114'40
	F	114'50							114'50
	G	115'00							115'00
	H	115'10							115'10
	I	115'20							115'20
	J	115'30							115'30
Interior	A	118'00							118'00
	B	118'10							118'10
	C	118'20							118'20
	D	118'30							118'30
	E	118'40							118'40
	F	118'50							118'50
	G	119'00							119'00
	H	119'10							119'10
	I	119'20							119'20
	J	119'30							119'30
Exterior	A	122'00							122'00
	B	122'10							122'10
	C	122'20							122'20
	D	122'30							122'30
	E	122'40							122'40
	F	122'50							122'50
	G	123'00							123'00
	H	123'10							123'10
	I	123'20							123'20
	J	123'30							123'30
Amortiz	A	127'00							127'00
	B	127'10							127'10
	C	127'20							127'20
	D	127'30							127'30
	E	127'40							127'40
	F	127'50							127'50
	G	128'00							128'00
	H	128'10							128'10
	I	128'20							128'20
	J	128'30							128'30
Interior	A	132'00							132'00
	B	132'10							132'10
	C	132'20							132'20
	D	132'30							132'30
	E	132'40							132'40
	F	132'50							132'50
	G	133'00							133'00
	H	133'10							133'10
	I	133'20							133'20
	J	133'30							133'30
Exterior	A	136'00							136'00
	B	136'10							136'10
	C	136'20							136'20
	D	136'30							136'30
	E	136'40							136'40
	F	136'50							136'50
	G	137'00							137'00
	H	137'10							137'10
	I	137'20							137'20
	J	137'30							137'30
Amortiz	A	141'00							141'00
	B	141'10							141'10
	C	141'20							141'20
	D	141'30							141'30
	E	141'40							141'40
	F	141'50							141'50
	G	142'00							142'00
	H	142'10							142'10
	I	142'20							142'20
	J	142'30							142'30
Interior	A	146'00							146'00
	B	146'10							146'10
	C	146'20							146'20
	D	146'30							146'30
	E	146'40							146'40
	F	146'50							146'50
	G	147'00							147'00
	H	147'10							147'10
	I	147'20							147'20
	J	147'30							147'30
Exterior	A	150'00							150'00
	B	150'10							150'10
	C	150'20							150'20
	D	150'30							150'30
	E	150'40							150'40
	F	150'50							150'50
	G	151'00							151'00
	H	151'10							151'10
	I	151'20							151'20
	J	151'30							151'30
Amortiz	A	155'00							155'00
	B	155'10							155'10
	C	155'20							155'20
	D	155'30							155'30
	E	155'40							155'40
	F	155'50							155'50
	G	156'00							156'00
	H	156'10							156'10
	I	156'20							156'20
	J	156'30							156'30
Interior	A	160'00							160'00
	B	160'10							160'10
	C	160'20							160'20
	D	160'30							160'30
	E	160'40							160'40
	F	160'50							160'50
	G	161'00							161'00
	H	161'10							161'10
	I	161'20							161'20
	J	161'30							161'30
Exterior	A	164'00							164'00
	B	164'10							164'10
	C	164'20							164'20
	D	164'30							164'30
	E	164'40							164'40
	F	164'50							164'50
	G	165'00							165'00
	H	165'10							165'10
	I	165'20							165'20
	J	165'30							165'30
Amortiz	A	168'00							168'00
	B	168'10							168'10
	C	168'20							168'20
	D	168'30							168'30
	E	168'40							168'40
	F	168'50							168'50
	G	169'00							169'00
	H	169'10							169'10
	I	169'20							169'20
	J	169'30							169'30
Interior	A	172'00							172'00
	B	172'10							172'10
	C	172'20							172'20
	D	172'30							172'30
	E	172'40							172'40
	F	172'50							172'50
	G	173'00							173'00
	H	173'10							173'10
	I	173'20							173'20
	J	173'30							173'30
Exterior	A	176'00							

PÀGINA AGRÍCOLA DE "LA VEU"

L'extensió del crèdit agrícola

Las facilidades que tienen el comercio y la industria para el obtención de créditos no han sido tan extensivas a la agricultura, la cual, por otra parte, en la fuerza económica. Por esto, en cada época, los agricultores han tenido que recurrir a los gobiernos que se deciden a implantar el crédito agrícola.

A España, a través de la ley de 1901, se creó una institución, la Caja de Pensiones para la Vejez, que tenía como objeto proporcionar a los agricultores una pensión vitalicia. Esta institución, que tenía un capital de 100 millones de pesetas, se creó para proporcionar a los agricultores una pensión vitalicia.

A Francia, a través de la ley de 1901, se creó una institución, la Caja de Pensiones para la Vejez, que tenía como objeto proporcionar a los agricultores una pensión vitalicia. Esta institución, que tenía un capital de 100 millones de pesetas, se creó para proporcionar a los agricultores una pensión vitalicia.

Sobre la cuestión del crédito agrícola el diario "Journé Industrielle" ha publicado un artículo en el cual se exponía la gravedad de la situación del crédito agrícola a Francia. En efecto, decía — tan si es de traza anticipa a un término, a término medio o a largo término, las disponibilidades se encuentran escasas completamente, mientras se acumulan las necesidades de crédito a la Caja, que sigue sin poder atenderlas. Actualmente se encuentran en curso peticiones por valor de 120 millones, la cual cosa eleva a 400 millones el total de los créditos que la Caja se ha visto obligada a rebajar desde la de la seva fundació, per falta de recursos.

Después de ponderar la importancia del crédito agrícola, examinaba el artículo la situación a extranjeros y citaba los casos siguientes:

El Sena i la Cambra de representants un projecte de llei encaminat a constituir un fons federal de 400 milions de dólars per a permetre als agricultors la venda de llurs col·lectes a preu remunerador.

A Alemanya el Govern federal ha donat el seu concurs financer a un organisme central de crèdit agrícola, el qual ha concedit préstecs a institucions de crèdit agrícola. En 1925 fou constituït un fons de dotació de 170 milions de marcs, el qual podrà arribar als 500 milions.

En 1928 i 1927 el Govern prussià, després d'haver proporcionat més de la meitat del capital social de la "Fremden Kasse", organisme encarregat de fer préstecs a cooperatives agrícoles, li ha concedit ja 900 milions d'anticips. A més, de 1924 a 1927, han estat prestats als agricultors 600 milions de marcs, procedents de crèdits del pressupost. I en els pressupostos de 1928 i 1929 s'han previst importants crèdits per al mateix fi.

A Anglaterra, el Govern prepara la creació d'un important organisme de crèdit agrícola amb el concurs dels grans Bancs. S'ha previst que l'Estat concedirà al dit organisme, abans del 30 d'abril de 1930, anticips que arribaran a 1.500.000 lliures, els quals no percebran interès durant seixanta anys.

Per la seva part, l'agència hauria de realitzar un gran esforç amb la creació, en 1928, d'un organisme central de crèdit agrícola al qual l'Estat ha de lliurar 500 milions de dólars, per fraccions escalonades en sis anys.

Identica mesura a Espanya, on la llei del 24 de març de 1925 ha creat un servei nacional de crèdit agrícola, dotat amb 100 milions de pesetes, dels quals les tres quartes parts han d'ésser proporcionades per l'Estat per mitjà de lliuraments escalonats.

Finalment, Itàlia, amb la creació, en desembre últim, d'un important organisme de crèdit agrícola, ha fixat la seva atenció sobre les millores agrícoles. El Govern ha participat en la constitució d'aquest organisme, el capital del qual és de 275 milions de lliures.

La Cambra dels Comuns de la Gran Bretanya ha discutit en tercera lectura el projecte de llei de crèdits a l'agricultura. Al principi el projecte fou combatut per diputats de tots

els partits, però després de les modificacions introduïdes per la comissió, les crítiques han estat moderades.

El problema del crèdit agrícola presenta dos aspectes: el dels crèdits a llarg termini que permetin als agricultors continuar llur empresa malgrat les crisis temporals que poden presentar-se. Tots els governs que s'han succeït després de la guerra han comprès la importància de la qüestió, però no s'havia arribat a cap solució, mentre que la situació de l'agricultura anglesa anava empitjorant.

Pel que es refereix als crèdits a llarg termini la situació actual dels agricultors anglesos és molt crítica. Els impostos de guerra obligaren alguns dels grans propietaris a vendre llurs terres, de manera que els grans dominis es troben repartits. Els campadors foren generalment els petits arrendataris, els quals procuraven convertir-se en propietaris dels camps que contractaven de molts anys. Però les condicions de fons en període d'inflació, reduïren cares i calgué demanar quantitats a préstec. No triga a presentar-se el fenomen mundial de la depressió dels preus agrícoles i els nous propietaris no aconseguien guanyar ni tan sols per a pagar l'interès dels préstecs. Els Bancs refusaren concedir crèdits per considerar que no estaven prou garantits.

El projecte de llei actual preveu la formació d'una societat agrícola hipotecària, destinada a cercar el diner per a la concessió de préstecs a l'agricultura, a base d'emprèstits emesos en forma d'obligacions. El capital de la nova societat serà subscrit pels Bancs, i el Govern avançarà 750.000 lliures, sense interès, durant seixanta anys, quantitat que servirà de fons de garantia. Per altra banda, el Tresor podrà comprar obligacions de la societat hipotecària fins a la quantitat de 1.250.000 lliures. L'interès del capital és limitat al 5 per 100 i les hipoteques sobre les quals seran garantides les obligacions es limitaran als dos terços de la valor de la propietat. Els préstecs podran ésser amortitzats en lliuraments anuals o semestralment i en un termini màxim de seixanta anys.

El problema dels crèdits a llarg termini és encara més necessari. L'informe de la comissió mostra que diversos agricultors s'han vist obligats a vendre amb pèrdua, sota la pressió de necessitats immediates, igual que en el primer cas, són els petits agricultors els que són les víctimes de l'estat que resulta de les conseqüències de la guerra. A manca dels Bancs els agricultors han hagut d'acudir a préstecs particulars més onerosos. El projecte preveu una hipoteca especial sobre el bestiar i sobre els edificis agrícoles, la qual servirà de garantia als Bancs que acceptin concedir préstecs a curt termini. Aquesta hipoteca es considerarà molt suficient per què en 1922 es calculava que la valor del bestiar i de les cases era de 400 milions de lliures, mentre que els avanços a curt termini no passen d'una vintena part. El projecte anglès està inspirat del nord-americà, el qual funcionaria amb èxit malgrat que la proporció entre la garantia i els crèdits és d'una setena part.

Les dues grans associacions agrícoles angleses, l'Associació Central dels Propietaris i la Unió Nacional dels Agricultors, han acceptat el projecte del Govern.

EL CORC DE L'OLIVA

que fa perdre la collita és combat radicalment amb

MATADACUS

Venda, Vicens Ferrer, Vidal Ribas, Escampte, Soler i Mora, Segala i Especifics Pelayo

La delimitació del Priorat

Carta desclous al bon amic Cabré de Gatallops

Closa la sessió de l'Assemblea general ordinària de la Unió de Vinyaters, vaig tenir el goig de saludar-vos i d'exposar-vos el meu agraïment per les expressions de conformitat i d'afecte que m'havíeu adreçades.

Res més exacte que allò de què, parlant, la gent s'entén. Jo vaig felicitar-me i vaig felicitar la Comarca pel desenvolupament del Priorat. Jo em creia i segueixo creient, que el dia que iniciàreu la campanya pro-Priorat, seria un dia memorable en els annals de la nostra Comarca. Cert que, la vostra entrada al camp de la brega va despertar entusiasmes en una indifferència en altres recels i suspicacies ací, malentesos i hostilitats allà... cosa ben comprensible en l'estat d'anarquia imperant.

Jo vaig pensar de seguida, que a la nostra Comarca, per contrast incomprensible, els pobles que més necessiten de l'organització i la disciplina, són els pobles del Priorat i era precisament en aquestes poblacions on semblava més difícil establir-hi els llaços d'una estreta unitat. Sortosament, altres que l'havíeu establerta. Déu us doni un bon encert per a consolidar-la.

La Cambra Agrícola de Falset i la Comarca, que té el deure de preocupar-se de què que preocupa qualsevol dels seus pobles, de sentir-se afectada per les afaccions de qualsevol dels seus membres, complint amb aquesta deures primordials, reunida en nodrida assemblea general, per unanimitat acordà fer arribar a la comissió gestora del Priorat, que estava incondicionalment al seu costat per a col·laborar en pro de la tasca empresa.

Com que seria deplorable que en l'ardua empresa d'organització de la nostra pàtria, subleixis reticències, recels i malentesos, jo, dubtant gens ni mica que en efectuar-ho interpreté el sentir i el pensar de tota la pàtria de bona voluntat de la Comarca, em permeto pregar al senyor Cabré que, ell i els seus companys procurin donar força i prestigi amb el seu concurs a la Cambra, que la unió de tots ens farà més forts, i en enfortir-nos, ens resultarà molt menys fàcil la tasca.

Rebutgem de bona fe tot el que ens separi; estremem cada dia més els llaços que ens uneixen, d'esquena al pessimisme eixorci i de cara a l'optimisme constructiu, i assolirem la victòria.

V. ESTREM
Falset, juliol de 1928.

La comissió internacional de coordinació agrícola

Pel més de maig es reuní a Roma per primera vegada, al local de l'Institut Internacional d'Agricultura, aquest nou organisme d'acció internacional. Hi concorregueren delegats de les més grans organitzacions internacionals, els quals, primerament, acordats que han de tenir gran influència en l'agricultura mundial.

El senyor de Micheli, president de l'Institut d'Agricultura de Roma i promotor de la comissió de coordinació, ha fet les següents declaracions sobre la reunió d'aquesta:

«La creació de la Comissió Interna-

cional de coordinació de l'agricultura, està en connexió directa amb el caràcter universal de l'Institut d'Agricultura i amb la funció directiva que, en matèria agrícola té assignada pels seus estatuts. Així i tot no pot ésser sol el «observatori» de la vida agrícola internacional, que mitjançant els seus organismes d'informació es limita a seguir i registrar tot el que es fa al món. És aquesta una funció d'alt valor i de molta utilitat, però no és suficient.

A l'observació ha de seguir l'acció, sobretot quan, com pels casos dels quals s'ocupa la meua comissió, apareix evident la necessitat d'unir, coordinar i disciplinar totes les activitats d'estudi i de realització en matèria d'agricultura, per a evitar que la multiplicació sempre en augment d'iniciatives tan vegada contradictòries i idèntiques, creïn noves dificultats en el camí del progrés.

Substancialment, la Comissió Internacional de coordinació per l'agricultura, s'inspira de la mateixa finalitat essencial que impulsa l'Institut a crear el Consell Internacional Científic Agrari i la Comissió Internacional permanent de les associacions agràries. Però el la finalitat és la mateixa, el camp d'acció és diferent, perquè mentre el Consell actua en el camp de la ciència i la comissió d'associacions en el camp de la pràctica, amb la comissió de coordinació s'actua en un camp més ampli perquè es determina la col·laboració de tots els organismes internacionals, que encara que siguin molt indirectament, s'ocupen dels problemes agrícoles.

Per esmentar un exemple, el l'organització internacional del comerç o la del treball, o bé les seccions tècniques de la Societat de Nacions, etcètera, tracten de problemes que afecten les tarifes aranzels, els transports dels productes agrícoles, les condicions socials dels agricultors, el problema forestal, etc., és evident l'interès i el deure de l'Institut d'ocupar-se d'aquestes discussions, de portar-hi la seva competència i de demanar la col·laboració. La mateixa acció de coordinació apareix indispensable quan es tracta de posar una mica més d'ordre i de mètode a les convocatòries de congressos i conferències, per tal d'evitar duplicitats i coincidències.

Motors a benzina Omnim Fita

a refredament per aire
La demanen agents
Fundicions i construccions mecàniques
Lluís Fita FIGUERES

ADOBEU ELS CEREALS AMR

Cianamida

100% DE NITROGENO Y 60% DE CAL

L'adob nitrogenat més barat i avantatjós

Tallers Pfeiffer

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial

Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües, fabricació d'olis, elaboració de vins, etc.

La premsa agrícola als Estats Units

Temps enrera eren tan pocs els periòdics agrícoles que penetraven als camps dels Estats, que quan arribava un número a l'oficina de correus d'un poble es formava un grup per escoltar-ne la lectura. Avui, segons un article publicat a l'anuari del departament d'Agricultura, són ben escassos els pàgines que predeixen de llegir un periòdic agrícola. La premsa agrícola als Estats Units sobre l'agricultura en general, informes sobre els experiments i les enquestes, dades sobre les proves fetes en altres llocs, consells de tota mena i pàgines de lectura distretes i curioses.

La premsa especialment agrícola serveix de tribuna als pagesos i procura interessar tot els país pels problemes de l'agricultura. Bona part dels progressos que ha fet aquesta és deguda a aquesta premsa. Ha fet campanya a favor de l'ensenyament agrícola, de la inspecció de la carn, de la reglamentació del comerç dels adobs, del de l'alimentació del bestiar, del de les llevores; ha impulsat el crèdit, les biblioteques circulars, la venda cooperativa, etc.

Un altre fet característic ha estat la diferenciació d'aquesta premsa agrícola, resultat lògic del desenvolupament de l'agricultura i de la seva major complexitat. Els periòdics agrícoles poden classificar-se en sis grups, cada un dels quals podria subdividir-se en diverses categories. El primer grup el formen els diaris agrícoles publicats en una gran ciutat i que s'ocupen especialment del mercat dels animals; el segon grup el componen els periòdics agrícoles publicats en forma d'una edició setmanal o bisetmanal d'un diari; el tercer grup l'integren les revistes d'agricultura en general, quasi totes mensuals, fetes per a tot el territori i destinades als pagesos no especialitzats; el quart grup el formen els periòdics locals o regionals, generalment setmanals i destinats als pagesos d'una regió o d'un Estat, i que s'ocupen de la situació i dels

problemes de l'agricultura local; el cinquè grup consta dels periòdics especialitzats en alguna producció especial o d'una propaganda particular (règim cooperatiu, per exemple). Finalment hi ha els periòdics que sols s'ocupen de qüestions de ramaderia.

Són nombrosos també les fulles que s'ocupen únicament de recerques científiques referents a l'agricultura. Hi ha alguns periòdics dedicats al comerç de material agrícola, etc.

Cal assenyalar el fet remarcable que la gran premsa dedica molta atenció a les coses de l'agricultura. Fa notar l'anuari que ha desaparegut el menyspreu que molta part de la premsa urbana manifestava per l'agricultura. Avui aquesta és considerada com un element essencial del progrés nacional i el pagès com un personatge important en la vida nacional. Molts dels diaris, adhuc els de les grans ciutats, tenen redactors agrícoles. Se'n troben fins en diaris que no tinen més de 5.000 exemplars.

El mateix ha succeït amb els setmanaris, molts nombrosos als Estats Units. Fa pocs anys aquests setmanaris, estesos a les petites ciutats i als pobles agrícoles, amb prou feines dedicaven el deu per cent de les pàgines a les qüestions agrícoles, mentre que ara veuen que aquesta secció és la més preferida dels lectors. L'atenció que avui dedica la gran premsa, diària o setmanal, als problemes agrícoles, estan a tot el públic la comprensió d'aquesta branca de l'economia i crea sentiments de simpatia vers ella.

Bomba per a vagonets - boles

1 per a 100 vagonets

Trataments des de 70 ptes.

Materials per a cellers

Joan Escayola
Jaume Giralt, 21
Barcelona

LISOL

El desinfectant més energic que es coneix. Segur ssim contra tota mena d'insectes que infecten les vinyes, arbres, etc.

D'efectes segurs contra totes les molèsties microbianes del bestiar.

Demanau-lo a totes les farmàcies i drogueries.

Vallès, germans, Fabricants de desinfectants. - Massià, 79. - Barcelona.

ESTALVEU TEMPS I DINER

DEBUTANT ELS ANTICS molins amb pedres, com han fet la majoria que han instal·lat el molí d'acreditat MOLI TALLADOR

EL CAMPIÓ UNIVERSAL

premiat amb medalla d'or a l'Exposició de Regensburg 1927

amb tots els antics sistemes coneguts. Se'n construeixen per a molins de 100 a 1.000 kgs. de blat de moro per hora. Molins palls, blat de moro, civada, garrofers, sucre, canyella, pebre, llinas, xula, etc. etc.

amb tota la maquinària necessària per a la construcció dels molins i els resultats.

MARC TORRAS. - Riera, 15 - Tel. 1201 - Barcelona

TRES ANGELOS S'ESBARGEIXEN

Traducció de M. Ferrando i J. M. Mustieles

(Propietat de l'Editorial Catalana) Prohibida la reproducció.

britànica fins als ossos. El recordo, una vegada, indignat patriòticament contra Harris per haver dit, aquest, que Anglaterra havia d'introduir l'ús de la guillotina.

— És molt més polít — afegí Harris.

— Tant se me'n doni — digué George. — Jo sóc anglès, i la força em va prou bé.

— El nostre carro de l'aigua — digué George en l'ocasió present — pot tenir els seus avantatges, però a un home només n'hi podrà servir a les cases, fàcil d'evitar, aquest és una mena de màquina amb la qual poden perseguir-vos fins més enllà de la cantonada i del pati.

— M'encisa de veure'l — continua Harris.

arribar l'aigua als peus d'un home, com la passen pel cap i cau just a l'entorn dels talons. Podem...

— Un moment — cridà George. — Què? — vaig preguntar jo.

El continuà: — Vaig a baixar de la màquina i observar, de darrera un arbre estant, la continuació d'aquest espectacle. Potser seran molt destres, com diu Harris, però, a aquest particular artista que tenim al davant, penso que li manca quelcom. Ha donat un bany a un gos, i ara està ocupat a regar un pal de senyals. Vull esperar que acabi.

— No siguis ximplet, que no et mullarà — digué Harris.

— Precisament és del que vull assegurar-me. I, saltant de la màquina, prengué posicions darrera un copulent i esplendit oïm, tragué un pesic de tabac, i començà a omplir la pipa. Jo, no gaire satisfet d'arrossegar el tándem tot sol, vaig baixar també, i em vaig ajuntar a George, i deixant la màquina acostada a un arbre, Harris cridà una mica, volent dir si erem una vergonya per a la nostra pàtria, i seguí via avall.

De cop i volta se sentí el crit agut d'una dona. Guaitant de darrera l'arbre, vàrem veure que procedia de la graciosa noia esmentada anteriorment, i que ens havíem oblidat, amb la nostra distracció, del regament. Ella havia continuat ferma en la seva màquina tot seguit, sota una pluja abundosa de la màquina de regar. Tota sorpresa, semblava dubtar si continuava amunt o gravava rodes. Per moments esdevenia més i més mullada, mentre l'home de la màquina, potser cec, potser embriac, amb la major indiferència, seguia fent ploure l'aigua al bell damunt de la noia. Una dotzena de crits l'avisaren de tots indrets.

La paternal naturalesa de Harris es

comogué profundament, i féu el que en els cas present, era el correcte. D'haver procedit en l'incident amb la sang freda i el seny desplegats de primer antuvi, hauria esdevingut l'heroi de la jornada, en lloc de com s'esdevingué, havent de sortir camí al bestiar i sobre els edificis agrícoles, la qual servirà de garantia als Bancs que acceptin concedir préstecs a curt termini. Aquesta hipoteca es considerarà molt suficient per què en 1922 es calculava que la valor del bestiar i de les cases era de 400 milions de lliures, mentre que els avanços a curt termini no passen d'una vintena part. El projecte anglès està inspirat del nord-americà, el qual funcionaria amb èxit malgrat que la proporció entre la garantia i els crèdits és d'una setena part.

Les dues grans associacions agrícoles angleses, l'Associació Central dels Propietaris i la Unió Nacional dels Agricultors, han acceptat el projecte del Govern.

El senyor de Micheli, president de l'Institut d'Agricultura de Roma i promotor de la comissió de coordinació, ha fet les següents declaracions sobre la reunió d'aquesta:

«La creació de la Comissió Interna-

cional de coordinació de l'agricultura, està en connexió directa amb el caràcter universal de l'Institut d'Agricultura i amb la funció directiva que, en matèria agrícola té assignada pels seus estatuts. Així i tot no pot ésser sol el «observatori» de la vida agrícola internacional, que mitjançant els seus organismes d'informació es limita a seguir i registrar tot el que es fa al món. És aquesta una funció d'alt valor i de molta utilitat, però no és suficient.

A l'observació ha de seguir l'acció, sobretot quan, com pels casos dels quals s'ocupa la meua comissió, apareix evident la necessitat d'unir, coordinar i disciplinar totes les activitats d'estudi i de realització en matèria d'agricultura, per a evitar que la multiplicació sempre en augment d'iniciatives tan vegada contradictòries i idèntiques, creïn noves dificultats en el camí del progrés.

Substancialment, la Comissió Internacional de coordinació per l'agricultura, s'inspira de la mateixa finalitat essencial que impulsa l'Institut a crear el Consell Internacional Científic Agrari i la Comissió Internacional permanent de les associacions agràries. Però el la finalitat és la mateixa, el camp d'acció és diferent, perquè mentre el Consell actua en el camp de la ciència i la comissió d'associacions en el camp de la pràctica, amb la comissió de coordinació s'actua en un camp més ampli perquè es determina la col·laboració de tots els organismes internacionals, que encara que siguin molt indirectament, s'ocupen dels problemes agrícoles.

Per esmentar un exemple, el l'organització internacional del comerç o la del treball, o bé les seccions tècniques de la Societat de Nacions, etcètera, tracten de problemes que afecten les tarifes aranzels, els transports dels productes agrícoles, les condicions socials dels agricultors, el problema forestal, etc., és evident l'interès i el deure de l'Institut d'ocupar-se d'aquestes discussions, de portar-hi la seva competència i de demanar la col·laboració. La mateixa acció de coordinació apareix indispensable quan es tracta de posar una mica més d'ordre i de mètode a les convocatòries de congressos i conferències, per tal d'evitar duplicitats i coincidències.

Com que seria deplorable que en l'ardua empresa d'organització de la nostra pàtria, subleixis reticències, recels i malentesos, jo, dubtant gens ni mica que en efectuar-ho interpreté el sentir i el pensar de tota la pàtria de bona voluntat de la Comarca, em permeto pregar al senyor Cabré que, ell i els seus companys procurin donar força i prestigi amb el seu concurs a la Cambra, que la unió de tots ens farà més forts, i en enfortir-nos, ens resultarà molt menys fàcil la tasca.

Rebutgem de bona fe tot el que ens separi; estremem cada dia més els llaços que ens uneixen, d'esquena al pessimisme eixorci i de cara a l'optimisme constructiu, i assolirem la victòria.

V. ESTREM
Falset, juliol de 1928.

La comissió internacional de coordinació agrícola

Pel més de maig es reuní a Roma per primera vegada, al local de l'Institut Internacional d'Agricultura, aquest nou organisme d'acció internacional. Hi concorregueren delegats de les més grans organitzacions internacionals, els quals, primerament, acordats que han de tenir gran influència en l'agricultura mundial.

El senyor de Micheli, president de l'Institut d'Agricultura de Roma i promotor de la comissió de coordinació, ha fet les següents declaracions sobre la reunió d'aquesta:

«La creació de la Comissió Interna-

cional de coordinació de l'agricultura, està en connexió directa amb el caràcter universal de l'Institut d'Agricultura i amb la funció directiva que, en matèria agrícola té assignada pels seus estatuts. Així i tot no pot ésser sol el «observatori» de la vida agrícola internacional, que mitjançant els seus organismes d'informació es limita a seguir i registrar tot el que es fa al món. És aquesta una funció d'alt valor i de molta utilitat, però no és suficient.

A l'observació ha de seguir l'acció, sobretot quan, com pels casos dels quals s'ocupa la meua comissió, apareix evident la necessitat d'unir, coordinar i disciplinar totes les activitats d'estudi i de realització en matèria d'agricultura, per a evitar que la multiplicació sempre en augment d'iniciatives tan vegada contradictòries i idèntiques, creïn noves dificultats en el camí del progrés.

Substancialment, la Comissió Internacional de coordinació per l'agricultura, s'inspira de la mateixa finalitat essencial que impulsa l'Institut a crear el Consell Internacional Científic Agrari i la Comissió Internacional permanent de les associacions agràries. Però el la finalitat és la mateixa, el camp d'acció és diferent, perquè mentre el Consell actua en el camp de la ciència i la comissió d'associacions en el camp de la pràctica, amb la comissió de coordinació s'actua en un camp més ampli perquè es determina la col·laboració de tots els organismes internacionals, que encara que siguin molt indirectament, s'ocupen dels problemes agrícoles.

Per esmentar un exemple, el l'organització internacional del comerç o la del treball, o bé les seccions tècniques de la Societat de Nacions, etcètera, tracten de problemes que afecten les tarifes aranzels, els transports dels productes agrícoles, les condicions socials dels agricultors, el problema forestal, etc., és evident l'interès i el deure de l'Institut d'ocupar-se d'aquestes discussions, de portar-hi la seva competència i de demanar la col·laboració. La mateixa acció de coordinació apareix indispensable quan es tracta de posar una mica més d'ordre i de mètode a les convocatòries de congressos i conferències, per tal d'evitar duplicitats i coincidències.

Com que seria deplorable que en l'ardua empresa d'organització de la nostra pàtria, subleixis reticències, recels i malentesos, jo, dubtant gens ni mica que en efectuar-ho interpreté el sentir i el pensar de tota la pàtria de bona voluntat de la Comarca, em permeto pregar al senyor Cabré que, ell i els seus companys procurin donar força i prestigi amb el seu concurs a la Cambra, que la unió de tots ens farà més forts, i en enfortir-nos, ens resultarà molt menys fàcil la tasca.

Rebutgem de bona fe tot el que ens separi; estremem cada dia més els llaços que ens uneixen, d'esquena al pessimisme eixorci i de cara a l'optimisme constructiu, i assolirem la victòria.

V. ESTREM
Falset, juliol de 1928.

La comissió internacional de coordinació agrícola

Pel més de maig es reuní a Roma per primera vegada, al local de l'Institut Internacional d'Agricultura, aquest nou organisme d'acció internacional. Hi concorregueren delegats de les més grans organitzacions internacionals, els quals, primerament, acordats que han de tenir gran influència en l'agricultura mundial.

El senyor de Micheli, president de l'Institut d'Agricultura de Roma i promotor de la comissió de coordinació, ha fet les següents declaracions sobre la reunió d'aquesta:

«La creació de la Comissió Interna-

cional de coordinació de l'agricultura, està en connexió directa amb el caràcter universal de l'Institut d'Agricultura i amb la funció directiva que, en matèria agrícola té assignada pels seus estatuts. Així i tot no pot ésser sol el «observatori» de la vida agrícola internacional, que mitjançant els seus organismes d'informació es limita a seguir i registrar tot el que es fa al món. És aquesta una funció d'alt valor i de molta utilitat, però no és suficient.

A l'observació ha de seguir l'acció, sobretot quan, com pels casos dels quals s'ocupa la meua comissió, apareix evident la necessitat d'unir, coordinar i disciplinar totes les activitats d'estudi i de realització en matèria d'agricultura, per a evitar que la multiplicació sempre en augment d'iniciatives tan vegada contradictòries i idèntiques, creïn noves dificultats en el camí del progrés.

Substancialment, la Comissió Internacional de coordinació per l'agricultura, s'inspira de la mateixa finalitat essencial que impulsa l'Institut a crear el Consell Internacional Científic Agrari i la Comissió Internacional permanent de les associacions agràries. Però el la finalitat és la mateixa, el camp d'acció és diferent, perquè mentre el Consell actua en el camp de la ciència i la comissió d'associacions en el camp de la pràctica, amb la comissió de coordinació s'actua en un camp més ampli perquè es determina la col·laboració de tots els organismes internacionals, que encara que siguin molt indirectament, s'ocupen dels problemes agrícoles.

Per esmentar un exemple, el l'organització internacional del comerç o la del treball, o bé les seccions tècniques de la Societat de Nacions, etcètera, tracten de problemes que afecten les tarifes aranzels, els transports dels productes agrícoles, les condicions socials dels agricultors, el problema forestal, etc., és evident l'interès i el deure de l'Institut d'ocupar-se d'aquestes discussions, de portar-hi la seva competència i de demanar la col·laboració. La mateixa acció de coordinació apareix indispensable quan es tracta de posar una mica més d'ordre i de mètode a les convocatòries de congressos i conferències, per tal d'evitar duplicitats i coincidències.

Com que seria deplorable que en l'ardua empresa d'organització de la nostra pàtria, subleixis reticències,

Notícies de l'Estranger

La tragèdia de l'Itàlia

EL PAS DE NOBILE PER ALEMANYA

Berlin, 31. — El pas del general Nobile i els seus companys per Alemanya, no s'ha aconseguit per cap incident important.

Solament a Nuremberg, se sentien algunes xiulades quan entrà el tren en agulles.

A Halle, el general Nobile declarà a uns periodistes, amb els quals departí llargament, que arribarà el dia en què podrà revelar tot el que es refereix a l'expedició de l'Itàlia, i es veurà aleshores la inexactitud de moltes notícies que s'han fet circular.

NOBILE I SOS COMPANYS ACLOMATATS A TRIEST

Triest, 31. — El general Nobile i sos companys de l'expedició polar arribaren aquest matí. Han estat aclamats per una immensa multitud, que llençà al pas del tren grans quantitats de flors.

La salut del Sant Pare

NOTABLE MILLORA

Roma, 31. — La lleugera torçada de peu que es produí el Papa fa alguns dies en baixar de l'automobil està ja gairebé curada. Pius XI, restablert d'aquesta dolència i molt millorat per aquells dies de descans relatiu, haurà reprès la seva vida ordinària i conceirà cada dia nombroses audiències. Aleshores, altres visites, rebre la de 25 nous sacerdots del Col·legi Sud-Americà.

L'assassinat d'Oregon

EL SUMARI CONTRA L'AUTOR

México, 31. — Ha estat clos el sumari obert contra Joan de León Torral, agressor del general Obregón, i es creu que la vista es veurà aquesta mateixa setmana.

Joan de León, parla com un afluïnat i diu que el seu acte fou inspirat per la declaració que sentí de l'avis d'una religió: que tots els mals que sofrien els catòlics mexicans, acabarien amb la mort d'Oregon. De Calles i del patriarcat de l'Església catòlica.

Malgrat no tenir el menor dubte sobre la sort final que l'espera, Joan de León, es mostra perfectament tranquil, puix està segur que anirà al cel.

El general Obregón, ha declarat, era un home essencialment bo, però desviat en el seu odi contra els catòlics.

L'agressor, en les seves declaracions, ha posat de relleu que ni Morones ni qualsevol dels altres líders treballistes no han tingut art ni part en la comissió del delictes, i recaptat per a si, en absolut, la paternitat.

SI CALLES NO LA VOL, L'OUPA A AARON SAENZ

México, 31. — En el cas de què el senyor Calles persisteixi en la seva negativa de romandre al seu lloc presidencial, sembla que el substituirà, quan hagi acabat el seu mandat, Aaron Saenz.

Tresor extret del mar

DE L'ELISABETH-VILLE, ENFONZAT DAVANT DE L'ORIENT, DURANT LA GUERRA GRAN, ELS ESCAFANDERS TREUEN LA CAIXA AMB JOIES I PEDRES PER A LA VALOR DE CINQUANTA MILIONS DE FRANCS

Lorient, 31. — Dues de Belle-Ile-en-Mer, que els escafanders del vapor Itàlia Artiglio, han aconseguit extreure la caixa del vapor «Elisabeth-Ville», navil que fou enfonsat durant la guerra, davant de Lorient.

La caixa que ha estat extreta, conté 50 milions de francs en diamants i pedres precioses.

El treball, que s'ha portat a cap feliçment, ha estat ple de dificultats.

El llibre d'oracions a la Gran Bretanya

Monsenyor Henson a FAVOR DE LA SEPARACIÓ DE L'ESGLÉSIA I DE L'ESTAT

Paris, 31. — Comuniquen de Londres a «Le Matin» que monsenyor Henson, bisbe de Durban, ha fet tres importants declaracions a favor de la separació de l'Església i l'Estat.

Monsenyor Henson fonamentalment la seva opinió en l'actitud adoptada per la Cambra dels Comuns en rebutjar el llibre d'oracions.

Si no es va ràpidament a la separació — ha dit el bisbe de Durban — l'Església anglicana quedarà aïllada i sense cap dels Estats.

Es creu en certes centres que els Estats Units han estat tancats al corrent de totes les fases de les con-

El desarmament naval

PUNTS DE L'ACORD FRANCO-BRITANIC

Londres, 31. — Segons l'«Evening Standard», heu's act els punts principals de l'acord franco-britànic sobre el desarmament naval, que ha estat comunicat ja als Estats Units, Rússia, Japó i restants potències navals.

Frància i Anglaterra es consultaran respecte a llurs programes de construcció naval.

Es creu que es refereix als cuirassats, però objecte d'una nova limitació, previst acord amb les potències signants del Tractat de Washington.

Es realitzarà també una nova reducció en les construccions de creuers armats unitats.

El període al qual el que es tracta ara de saber és l'exactitud que adoptaran els Estats Units respecte això.

La guerra fora de la llei

DIU QUE STRESEMANN ANIRA A PARIS

Berlin, 31. — L'ambaixador de França ha tramès al senyor Stresemann la invitació del Govern francès perquè el ministre alemany es traslladi a París, amb l'objecte de signar el pacte Kellogg contra la guerra.

En tots els centres polítics es creu que la invitació serà acceptada.

La situació a la Xina

LA INDEPENDÈNCIA DE MANXURIA

Xang-Hai, 31. — Comuniquen de Kharbin (Manxúria), que els conservadors, ajudats probablement pel Japó, demanen la separació de Manxúria del restant de Xina, i la completa independència de Manxúria.

En canvi el partit radical, advoca per la unió amb el Govern de Nankin.

L'Agència Indo-Pacífic, anuncia que el general Xang-Hai-Liang, sota la pressió dels elements conservadors, ha interromput les negociacions amb el Govern contra el de Nankin, i a fi de veure l'aspecte que pren el problema separatista.

Entre hindús i mahometans

MANIFESTACIONS A BANGALORE

Bangalore (Índia anglesa), 31. — S'han produït greus altercats entre hindús i mahometans a conseqüència de les divergències entre el Govern i els estudiants prop del lloc on havia d'ésser colocada la imatge d'un divinitat que els hindús adoren.

La manifestació fou dispersada per la policia, però amb el pretext de que de la casa d'un personatge mahometà havien sortit els ocells.

La manifestació fou dispersada per la policia, però amb el pretext de que de la casa d'un personatge mahometà havien sortit els ocells.

La manifestació fou dispersada per la policia, però amb el pretext de que de la casa d'un personatge mahometà havien sortit els ocells.

Gran Bretanya

LA SUBSTITUCIÓ DE SIR ALEXANDER MURDOCH

Londres, 31. — S'anuncia oficialment el nomenament de Sir William Hays, actual governador del Punjab (Índia), per al càrrec de governador de les Províncies Unides, càrrec que ocupava Sir Alexander Murdoch, mort recentment.

Serà nomenat governador del Punjab, Sir Geoffrey de Montmorency.

La policia emmetzinada

Londres, 31. — Anit passada morí un policia atacat d'una misteriosa malaltia. No obstant, encara que es parli d'una malaltia misteriosa, sembla que no hi ha tal misteri, i que el policia morí emmetzinat.

Actualment hi ha a Londres un centenar de policies que estan malalts i amb símptomes semblants als del seu company mort.

S'està practicant una minuciosa investigació, amb l'objecte de posar en clar l'esdeveniment.

Nou arquebisbe anglès de York

Londres, 31. — El rei ha nomenat el doctor Temple, bisbe de Manchester, arquebisbe de York, en substitució de monsenyor Lang, nomenat, com es recorda, arquebisbe de Canterbury.

ELS SENSE TREBALL

Londres, 31. — El nombre d'obres sense treball el 23 de juliol, s'elevava a 1.282.900, o sigui un augment de 35.465 sobre la setmana precedent i 255.998 més que l'anys passat.

ES AUGMENTADA LA VELOCITAT LEGAL DELS AUTOS

Londres, 31. — El ministre de transport ha anunciat en el Parlament que la velocitat màxima legal per als vehicles de tracció mecànica, equipats amb pneumàtics, serà augmentada de 12 a 20 milles per hora, des del primer d'octubre vinent.

Noruega

OSLO, 31. — Prop d'Horten ha caigut un avió mentre efectuava exercicis. Morí el tinent que el tripulava i resultà greument ferit el seu company.

Romania

BUDAPEST, 31. — Es desment oficialment que es vagi a procedir a una modificació ministerial, i que el comte Bethlen hagi decidit fer un viatge a Alemanya.

RESOLUCIÓ DE LA DIMISSIÓ DE TITULESCU

Bucarest, 31. — El «Diari Oficial» publica un decret concedint al ministre de Negocis Estrangers, senyor Titulescu, un permís d'un mes, des d'avui, dia 31, per a marxar de vacances. Mentrestant exercirà interinament la cartera de Negocis Estrangers el president del Consell, senyor Vintila Brătianu.

La dimissió del senyor Titulescu, ha quedat, doncs, resolida d'aquesta manera.

Txecoslovàquia

MASARYK VISITA STRESEMANN

Praga, 31. — El president de la República Txecoslovaca, senyor Masaryk, ha visitat el senyor Stresemann, qui es troba a Karlsbad, i han celebrat una extensa entrevista.

Grècia

ESPIONATGE MILITAR

Estocolm, 31. — Alexandrov i altres soldats russos detinguts dimarts, sembla que estan complicats en un assumpte d'espionatge militar.

La policia no ha donat cap detall que permeti tenir idea de la importància de l'assumpte.

DESGRÀCIA D'AVIACIÓ

SALONICA, 31. — Un avió militar ha caigut en ple vol i ha quedat destruït i resultat greument ferit els seus ocupants.

Rússia

LES INUNDACIONS DE L'AMUR

Moscou, 31. — Les inundacions a la regió de l'Amur, que fa diversos dies vénen augmentant, estan causant danys considerables. Nombroses línies de comunicacions han estat destruïdes per les aigües i cinquanta petites poblacions són víctimes de la inundació. Els treballs de salvament es realitzen amb grans treballs i es tem que el nombre de víctimes sigui important.

PROTESTA ENVERS ROMANIA

Moscou, 31. — El Comissari d'Assumptes Estrangers, senyor Tatischev, ha protestat davant del Govern romanès, de la venda a Galatz de béns procedents de l'Exèrcit rus i de 200 remolcadors procedents d'una companyia, els capitals dels quals pertanyien a l'Estat rus.

Tatischev amenaça amb prendre represàlies en els béns que existeixen a Romania, pertanyents a subdits romanesos.

CATASTROFE FERROVIÀRIA A LA LÍNIA SARREBRUCK-MUNICH

Berlin, 31. — Un tren ràpid de viatgers, que correspon a la línia Sarrebrück-Munich (Munich), ha topat aquesta tarda, a tres quarts de quatre, amb un tren de mercaderies a l'estació de Dinkelschleben.

La màquina i tres vagons del tren de viatgers han descarrilat i han quedat trocejats.

Segons les informacions que es reben aquesta nit, han resultat 14 morts i 20 ferits, alguns de gravetat.

El tren de mercaderies es trobava en una via morta, i degut a no haver funcionat a temps una agulla, el tren de viatgers es precipità al damunt de l'altre, en comptes de seguir el camí normal.

D'un l'Amburg han estat tramesos trens de socors al lloc de la catàstrofe.

El president del consell de Baviera ha tramès telegràficament el seu condol a les famílies de les víctimes.

Indostan

REOBERTURA DE LES FILATURES

Bombai, 31. — L'Associació de patrons de les filatures ha decidit procedir a la reobertura de les filatures, per petits grups, amb l'objecte de veure quina és l'actitud dels antics obrers.

El treball començarà a reprendre en la forma indicada, a partir del dia 6 d'agost.

LA VAGA DELS FERROVIARIS DE L'ILLOH S'HA REPRÉS

Londres, 31. — Telegrafia de Calcuta que la vaga de carteries de Lilloh s'ha représ.

Més de mil obrers estigueren durant tot el dia practicant la vaga de braços caiguts.

Índia

EL MARAJA DE PATIALA A BERLIN

Londres, 31. — El maraja de Patiala ha sortit cap a Berlín.

Indo-Xina

EL DIO DURANT DE SINGAPUR

EL COIRÉ, 31. — Ahir arribà a Port Said la primera secció del diu anant destinat a Singapur, que ha estat construït a Anglaterra.

Estats Units

FUSIO DE COMPANYIES AUTOMOBILISTES

Nova York, 31. — La fusió de les dues companyies automobilistes Chrysler i Dodge, quedà convinguda ahir. La nova societat disposarà d'un capital de 700 milions de dòlars.

LA LLEI SEDA. — PROPIETARIS DE CABARETS DETINGUTS

Nova York, 31. — Han estat processats els propietaris de divuit cabarets dels més famosos de la Broadway, acusats de conspiració i de violació de la llei de prohibició de begudes alcohòliques. La policia s'ha introduït el mes passat en aquests establiments, i trobà en tots grans quantitats de begudes espirituoses.

La majoria d'aquests industrials són reincidents, puix llurs establiments havien estat ja tancats amb anterioritat per delictes semblants.

El màxim de pena que pot imposar-se'ls, és de dos anys de presó i una multa que pot arribar fins a 10.000 dòlars.

El procés apassiona l'opinió, per tractar-se d'un assumpte com el de la llei antialcohòlica, i a més, per ésser els cabarets en qüestió coneguts pel món elegant.

Musicals

«EL GIRAVOLT DE MAIG»

Ha quedat assenyalada definitivament la data de l'estrena d'«El Giravolt de Maig», òpera còmica de la qual són autors Jozef Cimar, el poeta exquirit i Eduard Toldrà, l'inimitable compositor.

El decorat i figurins són de Xavier Noguer. Podem avançar que constituiran una nota sensacional.

La primera representació d'«El Giravolt de Maig» serà el dissabte dia 27 d'octubre, al Palau de la Música Catalana.

Organització, «Concerts Baus».

FRANCISCO COSTA AL CASINO DE CALDETES

Per a dissabte proper, dia 4 d'agost, està anunciat un gran esdeveniment artístic, en l'antic Casino de Caldes de Mar. Es tracta d'un recital del gran violinista Francisco Costa.

Aquest eminent artista no és dels que es prodiguen. Són complides les ocasions que té el nostre país d'admirar el seu art, tan expressiu i profundament musical. Per això, cada una de les seves aparicions desvetlla un gran interès. És segur que dissabte vinent, quan veurà a la colònia de Caldes reunits a l'entorn de Francisco Costa, més encara quan hom sap que en el programa figuren els seus més grans èxits.

La part de piano del concert ha estat confiada al notable concertista Josep Camínas. El seu nom, tan apreciat pels bons «amateurs», constitueix una garantia més de l'excel·lent interpretació de cada una de les obres d'aquesta solennitat artística.

AUTORITZAT LES NOTES DE LES QUALS ENS PRECUEU LA PUBLICACIÓ, AMB UN «EGLLE» O UNA FIRMADA QUE ENS SIGUI CONGRUÏDA.

Darreres informacions

Al Velòdrom de Sans

La reunió d'anit passada al Velòdrom de Sans fou un bell èxit. Ha estat el dia que s'han oït més ovacions i que s'ha produït més entusiasme. Els herois de la nit foren Josep Cebrian Ferrer i Farró.

Heu's act l'ordre de les carreres: Primerament es disputà la prova d'eliminació del match interclubs; cada dos voltes un eliminat. Guanyà Farró, de l'Agrupació Ciclista Montjuich. La de velocitat, del match interclubs, també es guanyà brillantment per Farró.

Es corria després la primera prova de la carrera internacional darrera moto, de 10 voltes a la pista, o sia 25 quilòmetres 700 metres. La guanyà magistralment Josep Cebrian Ferrer, entrant per Rubió, qui ha cobert el recorregut en 24 minuts, 47 segons 2/5, o sia a un promedi de 62'200 quilòmetres per hora; segon, Pons, mallorquí, a 4 voltes; tercer, Lloisel, francès, a 4 voltes, i últim, van Jurgelgen, belga, a 7 voltes.

Ha continuat després el match interclubs. S'ha disputat la prova individual a 60 voltes, amb sprint cada 10 voltes, i malgrat que Farró, de l'Agrupació Ciclista Montjuich, ha fet quatre primers i un segon, com que els altres llocs eren guanyats per la U. E. de Sant Andreu, ha finalitzat la prova amb el resultat de 10 punts per a la U. E. de Sant Andreu i 8 l'Agrupació Ciclista Montjuich.

Després s'ha fet la prova de persecució, que Farró ha guanyat, passant al davant dels contraris a la volta 7. Per tant, ha guanyat, per tres victòries a una, l'Agrupació Ciclista Montjuich.

S'ha corregut, finalment, la segona prova darrera moto i Josep Cebrian Ferrer anava guanyant voltes d'una manera brillantíssima; però a la prova 80 se li trenca la cadena a Rubió, entrenador de Cebrian.

Jo de pleure. Les últimes voltes Josep Cebrian Ferrer les ha fetes a un promedi de 66, 67 i fins 68 quilòmetres per hora. Per això, mortalment, la carrera fou guanyada per Josep Cebrian Ferrer. I per això el públic l'abreixà amb una fervorosa ovació.

El resultat final, però, fou: Primer, Lloisel, francès, qui ha cobert les 100 voltes (68'700 quilòmetres); segon, Pons, i tercer, Jurgelgen, belga.

El públic sortí molt satisfet de la vetllada.

Notes esportives

REGATA NOVA YORK-SANTANDER

L'«Azara» no apareix

Santander, 31. — Anit passada, tornà el «Proserpina» després de fer exploracions en totes direccions, en busca del yacht «Azara» de Santander a Gijón.

Les recerques no han donat resultat, tot i fer-les afavorits per una bona visibilitat.

L'estació de cap Major continua radiant amb tots els vaixells de la travesia i amb totes les estacions del litoral de Portugal, Nord d'Espanya i Oest de França.

Fins ara no es té cap notícia.

Per disposició de don Alfons aquesta tarda ha sortit el creuer ràpid «Príncipe Alfonso» cap a Bilbao i amb ordre de seguir la ruta ordinària, sinó interrompuda pel mar per a fer exploracions en busca de l'«Azara».

Després, don Alfons ha disposat que es llancin ràdios amb la senyal internacional general als vaixells de la travesia perquè comuniquin sense perdua de temps totes les notícies que tinguin del yacht «Azara», i que en el cas de no tenir notícies que respectin aquestes radiografies per a fer-los arribar a tots els vaixells de la ruta.

També és desig de don Alfons que tots la destroiera que es troben en diferents indrets del litoral des del Ferrol a Sant Sebastià, es facin a la mar per a realitzar treballs d'exploració.

De les diferents bases del Nord sortirà una escudrinya d'hidroavions. Està clar que encara no hi ha motiu per a pensar que als tripulants de l'«Azara» els hagi ocorregut res de nou, puix el «Zodiac» arribà a aquest port a última hora de la tarda de dissabte i això fou degut a que trobà la seva ruta amb gran calma que l'impedia arribar i probablement l'«Azara» es troba en un indret on aquesta calma sigui més accentuada, perquè malgrat que a la costa hi ha un xic de vent, mar endins hi ha calma.

També podrà ocórrer que un clò borbassós hagi desbarbat l'«Azara», i en aquest cas navegant a la deriva i a gressat apartat de la ruta a seguir pels vaixells que efectuen la travesia des de les costes i ports de Galícia a Anglaterra i Nord de França.

Si els treballs d'investigació i exploració es pensen fer no doessin el resultat desitjat, llavors, i així serà probablement en el transcurs del dia 4, es pensarà en la exploració de més als vols. Es disposarà que algunes unitats surtin en diferents direccions i especialment per aquells indrets que són poc freqüentats pels vaixells en ruta.

A bord de l'«Azara», com es recorda ve el comodor de don Alfons, don Enric de Careaga.

Començament de les regates

Santander, 31. — A les onze del matí començaren les regates.

A la dita hora sortiren d'aquest port els yachts «Niña», «Mohava» i «Pinta», i a les onze els yachts grans «Elena», «Zodia» i «Atlántico».

La sortida dels yachts nord-americans ha presenciat nombrosos públics dels mols i del desembarcador.

Han donat escorta als balandres nombroses embarcacions que els acompanyaran fins al nivell del Cap Alfo.

El Club de Regates i Marítim i la Federació Espanyola de Clubs Nàutics han nomenat embarcacions que acompanyaran els yachts nord-americans fins a Bilbao, seguits d'altres balandres d'aquesta matrícula.

Don Alfons ha seguit també els yachts transatlàntics a bord de l'«Hispania».

L'organització a Bilbao

Madrid, 31. — A Bilbao s'organitzen nombrosos actes a honor dels tripulants de les dites embarcacions.

El creuer Santander-Bilbao

Aquesta nit els aviadors han estat obsequiats amb una banyolada en la qual s'han pronunciat brindis molt entusiastes, i Franco donà les gràcies per l'homenatge que se'ls tributava i el comiat afectuós que els està fent Cádiz.

El jurat de les regates l'han format don Eduard Neau i don Luis Dubre.

A bord del «Pinta» realitzà la regata don Joan Cabrera i a l'«Elena» don Gonçal G. de los Rios, president del Club Marítim de Santander, ídol Sporting.

La meta de sortida estava situada entre l'illa de Mórne i el «Proserpina», i la meta al domicili entre el far de punta i la dita balissa.

Els vaixells que han pres part en la regata de Bilbao aniran a Còwes per a prendre part en la regata internacional que es celebrarà com tots els anys en aquell port.

Qüestions socials

LES BASES DE TREBALL DELS FLEQUEJERS

En contestació a la sol·licitud dirigida per l'Associació de Patrons flequejers de Sant Honorat a la Delegació Local del Consell del Treball de què siguin convocades totes les representacions patronals i obreres amb l'objecte de discutir les bases de treball presentades per l'esmentada Associació, s'ha rebut a la Delegació un comunicat de la Delegació Delegada, notificant que s'ha decidit donar compliment al Ple dels experts de documents.

COMITE PARITARI DE CAFES, BARS, CERVEZERIES, ETC., I GUINERS

Està essent objecte d'estudi per part d'aquest Comité la reglamentació del treball del cuiner, aprenent i ajudant o similar de cuina, i s'ha ocupat l'última sessió de la Delegació assumint en les sessions celebrades pel Ple el dia 23 i 26 del passat mes de juliol, a tingué què en les properes reunions aprovades una base que és de creure contribuirà eficaçment a la desaparició dels conflictes que entre patrons i obrers de la indústria poguessin originar-se.

Tribunals

ASSENYALAMENTS PER AVUI

SALES DE VACANCES

Sessió de causes civils. — Oest: Incident, R. Blanchini contra el Ministre Fiscal.

Sessió de causes criminals. — Oest: Un oral per estafa contra Josep Carpe.

TREIBUNAL INDUSTRIAL

Judici a dos quarts d'once. — Número 715: per accident del treball de l'obra Jaume Arías contra el patró Construccions Metàl·liques i un altre, i Mitja Regional.

A tres quarts d'once. — Núm. 809: per reclamació de sous de l'obra Ramon Trepal i un altre contra el patró Francesc Pagès.

A les onze. — Núm. 810: per reclamació de sous de l'obra Llorenç Tardor contra el patró Agència Artística.

A un quart de dotze. — Núm. 814: per reclamació de sous de l'obra Genís Rodríguez contra el patró Ricard Miguel.

A dos quarts de dotze. — Núm. 612: per reclamació de sous de l'obra Lluís Raduà contra el patró F. d'A. Puig i A. E. G. Ibérica d'Electricitat.

A tres quarts de dotze. — Núm. 756: per reclamació de sous de l'obra Francesc Jové contra el patró Pilar Boix.

A les dotze. — Núm. 757: per reclamació de sous de l'obra Carles Milla contra el patró Pilar Boix.

Jurats: patrons, Barriga, Milla i Sayol; i obrers, Ruiz, Montoliu i Gaya.

ROBATORI

Eustaquí Villoroya, qui habita al

carrer de l'Arc del Teatre, ha denunciat que de casa seva li han sotret uns sacs de cigrons. Ignora qui puguin ésser els autors.

HOME MORT

Al Passatge Marimón, ha posat fi a la seva vida, llançant-se del balcó al carrer, el lloctinent del segon pla Joan Despaures, d'uns 43 anys.

Sembla que patia una malaltia crònica.

ESTAFÀ

Jesús Guerra ha denunciat que li haurà a un dependent un xec per a cobrar per valor de 2.700 pessetes i ha fugit amb les pessetes.

DESFALO A HISENDA

La policia ha rebut una ordre del jutjat de l'Hospital, interessant la busca i captura de l'empleat d'hisenda al qual s'ha suposat autor d'un desfalo comès en la dita delegació.

PER ROBATORI

Davant la secció de vacances s'ha vist un oral per robatori contra Ramon Llaurell, acusat de què el dia 17 de setembre d'últim, volent-se d'una casa falsa, penetrà en una casa del carrer de la Constitució, habitada per Josep Font, i s'apoderà de diverses joies i efectes valorats en 180 pessetes, i deu títols dels ferrocarrils catalans que importaven 5.000 pessetes nominals, els quals foren recuperats.

El fiscal ha sol·licitat per al processat la pena de tres anys, sis mesos i 21 dies de presó.

PER FURT

En la mateixa secció s'ha celebrat la vista d'una causa per furt contra Josep Mata, qui en un cafè del Paral·lel furtà a Joan Fabregas un rellotge i una cadena. Per ésser reincident, el fiscal ha sol·licitat per al del banquet, la pena de quatre mesos i un dia de presó.

D'espectacles

Amb el debut dels artistes que formen el tercer quadre de la companyia del teatre del Bosc, s'ha vist que, efectivament, estem davant d'una temporada seriosa, tal vegada la més important que s'ha celebrat a Barcelona, puix fins a l'hora present no se n'ha cap descuit.

Els artistes d'opéra que Tempera del Bosc ens presenta aquest any, són de tal magnitud, que els aficionats al bell cant acuden diàriament a oír tant el quadre dramàtic com el líric.

Ortas ha acceptat el contracte per a actuar cinc dies al Paral·lel, al teatre Talia.

L'acompanyen altres artistes de mèrit, com Pere Zorrilla, la dama de caràcter Maria Mayor; la primera actriu Elisa Muro, Pedrote, Riquelme, la Sampedra, Azafra, etc.

Comença avui, dimecres, a la nit, amb l'obra «El señor Adrián el primo, o que malo es ser bueno», una de les creacions d'Ortas i Zorrilla.

Com a temporada popular, els preus estaran a to: dues cinquanta butaca.

Els altres dies, Ortas posarà obres de forja interès.

La T. S. F.

Dimecres 1 d'agost

EL MES INTERESSANT

20.35: Fanfara municipal (Ginebra).
21.00: Música i literatura russa (Madrid).

BARCELONA. — Radio Barcelona

(24.8). 11.00: Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les illes aèries. 12.00: Campanades horàries de la Catedral. Servei meteorològic. 13.20: Trio lliure. Discos. Tancament del Bors del matí. 17.30: Sextet Radio. 18.00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa. 18.30: Sextet. 21.00: Cotitzacions de monedes i valors. Últimes notícies. Tancament del Bors de la tarda. 21.30: Orquestra. 21.45: Senyora Olivar Escoté. Pianista acompanyant: Arseni Pagnoli. 21.45: Orquestra de l'estació. 22.00: Campanades de la Catedral. Servei meteorològic. Tancament de mercats. 22.05: Concertista de guitarra. Francesc Alfonso. 22.30: Orquestra de l'estació.

Radio Catalana (462). 21.00: Meteorologia de Catalunya. Cotitzacions de Borsa. Crònica d'art, esports i modes. Concert: Lola Durán (cantant); Enric Aparici (debut) (baritone); Magí Díez (debut) (estilista de la cançó argentina). Orquestra Radio Catalana.

PENÍNSULA. Madrid. Unió Radio

(375). 11.45: Notícies de premsa. Cotitzacions de Borsa. 14.00: Orquestra. Butlletí meteorològic. Informació Bors del treball. Notícies de premsa. 19.00: Sextet de l'estació. 20.00: Música de ball. 21.45: Curs de qüestions agrícoles. 27.00: Senyals horàries. Últimes cotitzacions de Borsa. Emisió dedicada a la música i literatura russes, amb la cooperació d'Alícia Gray (soprano), el quadre artístic i l'orquestra de l'estació. Notícies d'última hora.

FRANÇA. — París Radio-Paris

(1.750). 8.00: Informacions premsa. 10.30: Informacions i cotitzacions. Música. 12.30: Concert. Informacions. 13.30: Cotitzacions comercials. Cotons. Borsa de valors de París. 15.30: Tancament cotitzacions valors Borsa. París. Tancament cotitzacions Borsa de comerç. Cotons. 15.45: Concert. 16.45: Tancament cotitzacions comercials. Cotons. Metalls. Informacions. 20.00: Comunicació agrícola. 20.15: Cotitzacions comercials. Espectacles. Cotons. Metalls. Informacions. 20.30: Concert. Obres simfòniques. Informacions. — Tolosa (391). 12.30: Concert. Jazz-band. 20.30: Concert. Tangos. 21.00: «Faust», selecció. 22.00: Ballets argentins. 22.15: Informacions. França.

GRAN BREITANYA. — Londres (361.4)

10.30: Hora oficial. Greenwich. Pronòstic del temps. 11.00: Sessió de gramòfon. 12.00: Concert vocal. 12.30: Orquestra. 13.00: Orquestra de l'estació. Orquestra Frascati. 16.00: Selecció de cançons. 17.00: «Fantasia en la menor». 17.15: Sessió infantil. Interval musical. 18.30: Horticultura. 18.30: Hora oficial. Greenwich. Pronòstic del temps. Butlletí general de notícies. Interval musical. Parcs

nacionals. 19.15: Sonates de Scarlatti. 19.35: Conferència sobre els aliments, pel Dr. H. J. Herchelington. 19.45: Concert per la banda militar. 21.00: Pronòstic del temps. Butlletí general de notícies. 21.15: «Good Breeding», comèdia dramàtica. 21.30: Ballables. — Davenport Experimental (491.8).

15.00: La banda. 17.00: Orquestra. 17.45: Sessió infantil. 18.30: Hora oficial. Greenwich. Pronòstic del temps. Butlletí general de notícies. 18.45: Música lleugera. Una contralt. Octet. 20.00: Varietats. 21.00: «The Orchid», selecció. 21.45: «La crissantema blanca», selecció. 22.00: Pronòstic del temps. Butlletí general de notícies. 22.15: Ballables. 23.15: Orquestra.

SUISSA. — Ginebra (760). 20.30: Informacions. 20.35: Transmissió del concert donat al llac per la Fanfara municipal. 21.30: Transmissió de les orquestres de dansa del Kur-saal-Dancing.

ITALIA. — Roma (549). 14.30: Concert per Trio Radio. 15.30: Tancament de Borsa. Noticiari Stéfani. 17.40: Últimes notícies. Canvis. 17.50: Informacions premsa. 18.15: Agricultura. 18.25: Hora oficial. Concert. 21.00: Informacions premsa. 22.30: Esports. Noticiari Stéfani. Canvis. 22.40: Concert instrumental i vocal. — MHA (449). 13.30: Quintet. 14.30: Hora oficial. Cotitzacions Borsa de Milla. Notícies. 17.30: Jazz-band. Borsa. 18.20: Sessió infantil. 18.45: Comunicació agrícola. Notícies. 21.15: Senyal d'obertura. 21.35: Hora oficial. Astronomia. 21.45: Noticiari Stéfani. 21.50: Concert de música lleugera pel quintet. 23.55: Noticiari Stéfani. Orquestra.

Constituí un gran èxit la segona emissió de la temporada que la direcció artística del Radio Club Catalunya confeccionà per al passat diumenge.

Prengueren part en aquesta interessantíssima emissió els notables artistes senyors Rodríguez Sánchez i Agudó Clara, ja coneguts pels oients d'E. A. R. 25, per haver actuat en emissions anteriors.

En Pere Rodríguez emeté la seva interessantíssima conferència sobre «Els poetes grecs».

Ignasi Agudó interpretà al piano les seves notables composicions, en les quals demostra ésser un excel·lent professor de piano.

De l'actuació d'aquests dos notables artistes n'estem rebent felicitacions a les quals ajoinem la nostra més sincera.

Durant el mes d'agost la direcció artística ha acordat no organitzar cap programa especial, els quals es rependran la vinent tardor, comptant per això amb valuosos elements artístics.

Sumari del número 163 de «On-das»:

«Explicacions del Capità Eckersley, continuació. — «La radio en el desert», radiòfon per Ramon Gómez de la Serna, amb il·lustracions de l'escriptor. — «La joventut turquesa» (plana d'August). — «Follet d'estacions europees». — «La amenedat ante todo», per Ramon Merino. — Programes de les estacions de Unió Radio i de les principals emissores estrangeres.

— Radio Sport de juny és una

publicació que igual interessa a l'aficionat receptor que a l'emissor. Descriu, amb molts gravats, un «re-ex» de tres valvules, molt interessant.

Una «Valvula de tanta» per a bateria i a petit amperatge molt pràctic i amb suficients detalls per a la seva construcció ràpida. «Cruets de transmissió millorats» on el cèlebre experimentador americà Robert S. Kru tracta mestriament de circuits experimentals d'onda curta amb els avantatges del «crystal control», però amb elements elèctrics vulgars, és a dir, sense cristall.

Ultra altres interessants estudis sobre els problemes de la radio, publica un interessantíssim estudi titulat «Un nou sistema per a radio comunicació», que quan aconseguim la utilització pràctica permetrà, segurament, descongestionar l'èstreta banda de freqüències assignada als aficionats per la recent conferència de Washington.

El treball és degut a l'autoritzada ploma de l'enginyer cap de l'«American Radio and Research Corporation» Mr. Howard J. Tzzer.

El conjunt és molt interessant.

Espectacles

TIVOLI

4 ÚNIQUES FUNCIONS, 4 PER LA COMPANYIA DE SALSUELA ESPANYOLA de LLUIS CALVO

Disable 4: tarda, a preus populars. LA VERBENA DE LA PALOMA i LA DEL SOTO DEL PARRAL. Nit, acte primer de EL PAJARO AZUL per Maties Ferrer i

Los Gavilanes

per MARC REDONDO i EMILI VENDRELL

Diumenge tarda, LA DEL SOTO DEL PARRAL per Maties Ferrer i

Doña Francisquita

per Emili Vendrell. Nit, EL CHIQUELLO

Doña Francisquita

per EMILI VENDRELL. Es despatxa a Comptaduria des de demà dijous.

REVUE ESTRENA

TEATRE COMIC POKKER

BOSQUE

AVIS. — Malgrat l'èxit creixent dels tres quadres de companyia i la seguretat dels futurs debuts, NO S'ALTERARAN ELS PREUS. Butaca de 5 i 4 pessetes. Seients de 3 i 2 pessetes. General, 1 pesseta. Mai no vist un espectacle d'aquesta magnitud per aquells preus. Avui,

nit, a les deu, RIGOLETTO pel divo dels barbons GALILEU PARIGI i els ovacionats artistes TOSHIKO SEKIYA, GIUSEPPE TRAVERSO, MARCELLO SABAT i P. Oviedo, J. Fernandez, Ricart Farras i Basilio. Mestre: L'eminent FABRONI. Després de RIGOLETTO la soprano TOSHIKO SEKIYA cantarà cançons japoneses acompanyant-se al piano ella mateixa. Banda en escena, presentació esplèndida, preus populars. Demà dijous: Atenció!

Teatre Barcelona

Companyia de l'eminent artista argentí ENRIC ARELLANO

Avui dimecres, tarda, a dos quarts de sis, La comèdia brillant en tres actes del doctor César Iglesias. Paz acta el doctor César Iglesias. Paz acta el doctor César Iglesias. Paz acta el doctor César Iglesias.

EL VELO NUPCIAL. El pas de comèdia en dos quarts. POR TELEFONO. Gració d'Enric Arellano. Nit, a dos quarts d'once, La preciosa comèdia en tres actes de Florenci Sánchez. EN FAMILIA. Genial creació d'Enric Arellano. POR TELEFONO. Demà dijous, tarda i nit, EN FAMILIA. POR TELEFONO. Divendres, estret: de LOS INVERTIDOS. No és apta per a senyoretes).

TEATRE TALIA

Avui dimecres, nit, a dos quarts d'once. Presentació de la companyia dirigida per l'immens primer actor CASIMIR ORTAS

amb l'obra cim d'Amiches, El señor Adrián el Primo o qué malo es ser bueno

Creació d'Ortas i Zorrilla.

Demà dijous, dues obres de gran força cènica. Tarda, V. ES ORTIZ.

Nit, LA TELA.

Aristocràtics Salons

KURSAAL i CATALUNYA

El predilectes de famílies distingides.

Orquestra Jover i Torrens

Avui, dimecres, tarda, a dos quarts de cinc; nit, a dos quarts de deu, extraordinari programa. EXIT de la superproducció FOX.

EL CORDE DE GUERRA

per l'irresistible atleta Charles Jones; la finíssima comèdia dramàtica de gran interès.

FOLIA TEATRAL

magistral interpretació dels notables artistes Virginia Vall i Tuli Carminatti. Completarà el programa la divertida còmica de gran brama FUGINT DE L'HOTEL, i la sempre desitjada revista NOTICARI FOX volum 4 número 38.

Demà, dijous, INSUPERABLES ESTRENES: PLAERS ROBATS, per Eleno Chadwick i Dorothy Revier; PER A CONSERVAR EL MARIT, per Alicia Lacke.

Casino Sant Sebastià

Avui, de dotze a tres: APERITIVS i APATS. De sis a nou: TE DANSANT. De nou a onze: SOPARS A LES TERRASSES.

De deu a dos quarts d'una: CINEMA A LA PLATJA. De dos quarts de dotze a tres: LA GRAN TERRASSA DEL SALO DE FESTES, balls fantàstics i atraccions per les 6 MC. HATTON GIBBS

Capitol Cinema

PARADIS de la CINEMATOGRAFIA ORQUESTINA SUNE

Avui, DIMECRES, ULTIM DIA LA BELLISSIMA REPRESA de la producció extra de la marca FOX, GENT DE GUANTS, admirable interpretació de GEORGE O'BRIEN i EDMUND LOWE. JOVENUT CONTRARIADA, per NOAL BERRY i DOUGLAS FAIRBANKS (III); és un film «Paramount». LLUNA DE MEL, comèdia. REVISTA PARAMOUNT.

Demà, DIJOUS, REPRESA SELECTA del film Non-Plus Ultra Metro-Goldwyn, EL CAVALLEIR DE L'AMOR, suprema creació de JOHN GILBERT, i estrena de LA SANG MANA, Metro-Goldwyn, per l'eminent trágic LON CHANEY

TELEFON A 38

Cine París

Rivindga Portal de l'Angel, 11 i 13

Orquestra FUSELLAS

Preferència, 0'60; general, 0'40

Avui, dimecres, tarda, a dos quarts de cinc; nit, a dos quarts de deu.

NOTICIARI FOX

La divertida comèdia «TOBOLLOS PIGARES-COS», per Magde Bellamy. Superproducció FOX. La colossà pel·lícula de grandios exit VARIETE, pels colossos de la pantalla Emil Jennings, Lya de Putti i Warnickward, i la còmica ARQUITECTE DE SOCIETAT.

TURO-PARK

Esplèndids jardins. Set sacionals atraccions. El millor lloc per a gaudir del fresc i agradable ambient durant les caloroses nits d'estiu. Nit: CONCERT per la BANDA DE CAFEDORS NUMERO 1. CAFE RESTAURANT CARBO.

Entrada de passellg, 50 cèntims

CASA BEETHOVEN. JORDA en Cta.

Magatzem de Música

29, Rambla de les Flors, 29

Per al present curs de 1927-28 de Solfeig, Piano i altres instruments, aquesta Casa recomana professors i professors experts per a ensenyament.

GUIA BARCELONINA DE LA VEU DE CATALUNYA

ACADEMIES

ESOLASANS. Batxillerat. Balmes, 2

Pràctica. Fontanella, 4

ACADEMIES DE DIBUIX I PINTURA

BAIXAS, Pl. 1, primer

ACID PER ACUMULADORS

Annunciat per Padrona - Magoria, 11 - T. 408 H

AGENCIES D'ANUNCIS

Agència Roldós. Rambla Estudis, 4

AGENTS DE CANVI I BORSA

Joan Brosa. Fontanella, 16, pral. Telèfon A 1424

AIGUES MINERALS

Suo. O. Serra, C. Cent, 259. T. 2558 A

ARQUITECTES

Xavier Turull Ventosa, Diputació, 6, 276

ARTICLES D'ESPORT

Sanromà. Cicles, esports. Balmes, 62

AUTOMOBILS

B. BORDAS GASULLA

eparació d'automòbils. Especialitats els Elizalde Casp, 174, xamf. Cerdanya

La Casa de l'Acumulator, carrega i repara bat. Entença, 57, T. 1212 H.

Pinteu els autos a la Nitrocel·lulosa; duració mínima tres anys. — Faltó - Casanova, 441 46.

Segarra - Pl. Tetuan, 20-Tel. 239 S. P.

BANCS I BANQUERS

ORZAS I GORINA, Pl. Boqueria, 5

BRODATS I PLISATS

Brufau i Mexó - Pl. 14, principal

CAVENES PER A CAMIO

Casanelles i Cortadellas. Casanova, 50. Tel. 3618 A

CAIXES I ARQUES

Caixes d'ocelló. — Abat Zafont,

Tot cor, des de 180 Ptas. Mallorca, 125

CENTRES D'ESPECIFICS

ASA SEGALA. R. Flors 14. T. 263-A

CENTRAL D'ESPECIFICS, Pelayo, 16

Farmàcia Ma.ó Arumí. R. Canaletes, 1

CERAMICA

RAJOLES-CERAMICA CASIMIR VICENT

COMPRESSORS D'AIRE